



การติดตามผลการศึกษาวินิจฉัยพระยะสัน
ของผู้จบการศึกษาจากโรงเรียนฝักอาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก)

นางดุจฉายา มนเพ่งพินิจ

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาการบริหารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2549

การติดตามผลการศึกษาวิชาชีพระยะสั้นของผู้จบการศึกษา
จากโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร
(บางรัก)

นางคุณชญา มนเพ่งพินิจ

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาการบริหารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
พ.ศ. 2549

**A Follow-Up Study of Graduates from Short Course Training Programs of the
Vocational Training School (Bang Rak),
Bangkok Metropolis**

Mrs. Dujchaya monpengpinij

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Education in Educational Administration

School of Educational Studies
Sukhothai Thammathirat Open University

2006

ชื่อการศึกษา คั่นคว้ออิสระ การติดตามผลการศึกษาวิชาชีพระยะสั้นของผู้จบการศึกษา
จากโรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก)

ชื่อผู้ศึกษา นางดุจชญา มนเพ่งพินิจ **ปริญญา** ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (บริหารการศึกษา)

อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ ดร.จำลอง นักพ่อน **ปีการศึกษา** 2549

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาผลการศึกษาวิชาชีพระยะสั้นของผู้จบการศึกษาจากโรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) (2) เปรียบเทียบผลการศึกษาวิชาชีพระยะสั้นของผู้จบการศึกษาจากโรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) ตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม เพศ อายุ และสาขาวิชาที่จบการศึกษา และ (3) ศึกษาข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการศึกษาวชิระยะสั้นของโรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก)

กลุ่มตัวอย่างได้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาวชิระยะสั้นจากโรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) รุ่นที่ 3 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 196 คน ได้มาโดยการกำหนดจำนวนตามตารางของเครจซี่และมอร์แกนและใช้การสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบมาตรประมาณค่าที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีค่าดัชนีความสอดคล้อง .98 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและการทดสอบความแตกต่างรายคู่โดยวิธีการของเซฟเฟ

ผลการวิจัยพบว่า (1) ผู้จบการศึกษาจากโรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) มีความเห็นด้วยหรือมีความพึงพอใจต่อผลการจัดการศึกษาของโรงเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (2) การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้จบการศึกษาเมื่อจำแนกตามเพศ อายุ และสาขาวิชาที่จบการศึกษาไม่มีความแตกต่างกัน และ (3) ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการศึกษาวชิระยะสั้นของโรงเรียนที่สำคัญ ได้แก่ การปรับปรุงการฝึกประสบการณ์ระหว่างเรียนให้เหมาะสมกับการนำไปประกอบอาชีพ การปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยตลอดเวลาและสามารถนำผลจากการศึกษาไปประกอบอาชีพเสริมได้

คำสำคัญ การติดตามผล วิชาชีพระยะสั้น

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความกรุณาเป็นอย่างยิ่งจาก อาจารย์ ดร.จำลอง นักพ่อน แขนงวิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ที่ได้ให้ความเมตตาเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาชี้แนะแนวทางในการทำวิจัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรรณพ จินะวัฒน์ ในฐานะกรรมการร่วม ที่ได้คำชี้แนะแก้ไขข้อบกพร่องให้คำแนะนำ อันเป็นประโยชน์ต่อการทำวิจัย ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของทุกท่านเป็นอย่างยิ่ง และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณนายสมพงษ์ ทดแทนคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียนฝึกอาชีพ กรุงเทพมหานคร (บางรัก) ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำและสนับสนุนให้ผู้วิจัยได้เข้าศึกษาต่อ ณ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชและขอขอบพระคุณเพื่อนนักศึกษาแขนงวิชาบริหารการศึกษา ปีการศึกษา 2548 ร่วมรุ่นกลุ่มสัมมนาจังหวัดกรุงเทพมหานคร ที่คอยให้กำลังใจในการศึกษาตั้งแต่ต้นจนถึงการทำวิจัยฉบับนี้

นอกจากนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณคณาจารย์สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช และผู้เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยครั้งนี้ทุกท่านที่ได้ กรุณาให้การสนับสนุน ช่วยเหลือ และให้กำลังใจตลอดมา

คุณชญา มนเพ่งพินิจ

พฤษภาคม 2550

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ช
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	3
ขอบเขตการวิจัย.....	5
วิธีการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	7
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	9
การติดตามผล.....	9
โรงเรียนฝึกออาชีพ.....	17
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	24
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	27
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	27
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	27
วิธีสร้างเครื่องมือในการวิจัย.....	28
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	29
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	29
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	31
ตอนที่ 1 สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง.....	32
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาของผู้จบการศึกษา.....	34
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะ.....	52

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ.....	54
สรุปการวิจัย.....	54
อภิปรายผลข้อเสนอแนะ.....	56
บรรณานุกรม.....	58
ภาคผนวก.....	62
ก แบบสอบถาม.....	64
ข ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างหัวข้อคำถามกับวัตถุประสงค์.....	76
ประวัติผู้ศึกษา.....	81

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 4.1 ข้อมูลเกี่ยวกับเพศ อายุ และสาขาวิชาที่จบการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	32
ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าระดับความคิดเห็นขององค์ประกอบการติดตามผลในภาพรวมทุกด้านของผู้จบการศึกษาจากโรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก).....	34
ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าระดับความคิดเห็นของผู้จบการศึกษาหลักสูตรระยะสั้นจากโรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) จำแนกตามองค์ประกอบการติดตามผลด้านหลักสูตรการเรียนการสอน.....	36
ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าระดับความคิดเห็นของผู้จบการศึกษาจากโรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) จำแนกตามองค์ประกอบการติดตามผลด้านความรู้ความสามารถจากการฝึกอบรม.....	38
ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าระดับความคิดเห็นของผู้จบการศึกษาจากโรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) จำแนกตามองค์ประกอบการติดตามผลด้านการฝึกอชีพและประสบการณ์ระหว่างเรียน.....	40
ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าระดับความคิดเห็นของผู้จบการศึกษาจากโรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) จำแนกตามองค์ประกอบการติดตามผลด้านการนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพ.....	42
ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าระดับความคิดเห็นของผู้จบการศึกษาจากโรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) จำแนกตามองค์ประกอบการติดตามผล ด้านความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการศึกษาของสถานศึกษา.....	43
ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าระดับความคิดเห็นของผู้จบการศึกษาจากโรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) จำแนกตามองค์ประกอบการติดตามผลด้านความพึงพอใจของประกอบการ.....	44
ตารางที่ 4.9 การเปรียบเทียบความคิดเห็นตามองค์ประกอบของการติดตามผลของผู้จบการศึกษาจากโรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) จำแนกตามเพศ โดยการวิเคราะห์ค่าที (t-test).....	45
ตารางที่ 4.10 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นตามองค์ประกอบของการติดตามผลของผู้จบการศึกษาจากโรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) จำแนกตามอายุโดยการวิเคราะห์หาค่าความแปรปรวน.....	47

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 4.11 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นตามองค์ประกอบของการติดตามผล ของผู้จบการศึกษาจากโรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) จำแนกตามสาขาวิชาที่จบการศึกษาโดยการวิเคราะห์หาความแปรปรวน.....	49
ตารางที่ 4.12 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแปรปรวนของความคิดเห็น ในด้านความพึงพอใจ ของผู้ประกอบการ ที่มีต่อผู้จบการศึกษาจากโรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) จำแนกตามสาขาวิชาที่จบการศึกษา โดยการวิเคราะห์ค่าความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ตามวิธีการของ Scheffe.....	51
ตารางที่ 4.13 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะของผู้จบการศึกษาหลักสูตรระยะสั้นจาก โรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก).....	52

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันของโรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) เป็นการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนมีอาชีพหรือเห็นช่องทางการทำมาหากิน คิดเป็น แก้ปัญหาเป็น มีความรู้ ทักษะและเจตคติที่ดีในการทำงานเพื่อประกอบอาชีพอิสระ อาชีพในตลาดแรงงาน หรือเพื่อปรับปรุงชีวิตความเป็นอยู่ของตนเองและชุมชน รวมทั้งเพื่อเพิ่มวุฒิทางการศึกษาและการพัฒนาตนเองเกี่ยวกับหน้าที่การงาน เป็นกิจกรรมการศึกษาที่จัดบริการแก่กลุ่มเป้าหมายได้แก่ กลุ่มผู้พลาดโอกาสในการเข้าศึกษาในระบบโรงเรียน โดยไม่จำกัด วัย เพศ พื้นฐานการศึกษา กลุ่มผู้ประกอบอาชีพแล้ว ที่ต้องการเพิ่มทักษะและความชำนาญในสาขาวิชาชีพเพิ่มเติมให้มีความชำนาญและประสบการณ์มากขึ้น และกลุ่มผู้ที่ตกงานและว่างงาน หรือต้องการเปลี่ยนอาชีพใหม่ เป็นกิจกรรมที่ตอบสนองความต้องการและความสนใจของผู้เรียน การเรียนการสอนเป็นไปตามหลักสูตร แต่ก็มี ความยืดหยุ่นในเรื่องกฎเกณฑ์ ระยะเวลาของการจัดกิจกรรม และวิธีการเรียนการสอน เพื่อให้ สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายซึ่งมีความหลากหลาย การเรียนการสอนเน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียน ความร่วมมือ สำหรับสาระที่เรียนครอบคลุมทั้ง ด้านความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาสาระ ด้านการฝึก ทักษะ โดยการใช้ปฏิบัติ และด้านเจตคติเพื่อนำไปสู่การตัดสินใจเปลี่ยนแปลงสภาพบางอย่างด้วย ทั้งนี้ การเรียนการสอนมุ่งการนำไปใช้ประโยชน์ทันทีเพื่อปรับปรุงและพัฒนาสภาพที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน ให้ดียิ่งขึ้น

กระบวนการเรียนกา รสอน มุ่งพัฒนาตามแนวทางปฏิรูปการศึกษาของ กรุงเทพมหานคร และแผนพัฒนาการศึกษากรุงเทพมหานคร โดย จัดกระบวนการเรียนการสอน ให้ มีลักษณะปลูกฝังให้ผู้เรียนมีลักษณะอันพึงประสงค์โดยเน้นการเรียนภาคปฏิบัติให้เกิดทักษะใน วิชาชีพเพื่อสามารถนำไปประกอบอาชีพ หาเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้ พร้อมส่งเสริมทางด้าน ศิลธรรม คุณธรรม จริยธรรม การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ความเป็นประชาธิปไตย รู้จักพัฒนา ตนเอง จัดประสบการณ์เตรียมความพร้อม ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความสุข มีความเพียรพยายาม อดทนต่องานวิชาชีพ และจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้ฝึกคิดฝึกปฏิบัติอย่างเป็นระบบ เน้นการ ปฏิบัติให้สามารถคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ ทดลองทำเพื่อให้เกิดทักษะ มุ่งวางพื้นฐานในการไป ประกอบอาชีพและดำรงชีวิตอย่างมีความสุข จัดกระบวนการเรียนการสอนให้มีความหลากหลายใน

วิชาชีพ ทั้งรูปแบบและเนื้อหาที่นำไปใช้ในการประกอบวิชาชีพ มีการนำเทคโนโลยีและภูมิปัญญาท้องถิ่นมาร่วมในกระบวนการเรียนการสอนเน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและแบบผสมผสาน

หลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นที่โรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) จัดให้บริการแก่ประชาชน เป็นหลักสูตรที่ใช้เวลาสั้น ๆ ตามหลักสูตรของเนื้อหาที่สามารถจบ ในตัวเอง มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาอาชีพ ประกอบอาชีพอิสระ และพัฒนาฝีมือแรงงานเพื่อพัฒนาเข้าสู่ตลาดแรงงาน มีการปฏิบัติจริงที่บูรณาการกับวิถีชีวิตให้แก่บุคคลและชุมชนเพื่อแก้ปัญหาการว่างงาน และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจและชุมชน ใช้เวลาเรียนตั้งแต่ 60 – 150 ชั่วโมง หลักสูตรที่เปิดสอนมีหลายสาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาอุตสาหกรรม วิชาที่เปิดสอนได้แก่ วิชาช่างโทรทัศน์ ช่างวิดีโอเทปและคอมแพ็คดิสก์ ช่างเครื่องเสียง ช่างวิทยุ ช่างเครื่องกลไฟฟ้า ช่างซ่อมเครื่องใช้ไฟฟ้า ช่างเครื่องทำความเย็นและปรับอากาศ ช่างเดินสายแล ะติดตั้งอุปกรณ์ไฟฟ้า ช่างซ่อมคอมพิวเตอร์ สาขาวิชาคหกรรม ได้แก่ ช่างตัดเย็บกระโปรงสตรี ช่างเสื้อผ้าสตรีชุดติดกัน / ตกแต่งเสื้อผ้า ช่างสร้างแบบเสื้อผ้า ช่างตัดเย็บเสื้อสตรี ช่างชอยผม ช่างม้วนผม ช่างตัดผมชาย วิชาอาหารไทย วิชาขนมไทย วิชาคูกี้และเค้ก วิชาขนมปัง และพาย สาขาวิชาพาณิชยกรรม ได้แก่ วิชาคอมพิวเตอร์เบื้องต้น วิชาอินเทอร์เน็ต วิชาออกแบบเว็บไซต์ วิชาการใช้โปรแกรมตกแต่งภาพ วิชาการใช้โปรแกรมสร้างภาพเคลื่อนไหว วิชาพิมพ์ดีดคอมพิวเตอร์ และสาขาวิชาศิลปกรรม ได้แก่ วิชาการประดิษฐ์ดอกไม้ วิชาการจัดดอกไม้ วิชาการแกะสลักผักและผลไม้ วิชาศิลปะการวาดภาพ วิชาการทำบาติกและมัดย้อม วิชาช่างเจียรระโนพลอย ประชาชนและผู้สนใจที่จะศึกษาสามารถลงทะเบียนเรียนตามระยะเวลาที่กำหนด เมื่อสำเร็จการศึกษาจะได้รับประกาศนียบัตร สามารถนำไปศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพได้

จากรายงานการประชุมของโรงเรียนฝึ กอาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) เมื่อวันที่ 9 มกราคม พ.ศ. 2550 เกี่ยวกับนโยบายการติดตามผลผู้จบหลักสูตรระยะสั้นจากโรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานครทั้ง 10 แห่ง ปรากฏว่าโรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) ยังไม่เคยมีการติดตามผลผู้จบหลักสูตรไปแล้วว่าผู้เรียนสามารถนำความรู้ทักษะ และประสบการณ์ที่ได้จากการเรียน ไปใช้ในชีวิตได้มากน้อยเพียงใดบรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่กำหนดไว้มากน้อยเพียงใดและมีปัญหาอะไรบ้าง

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการติดตามผลการศึกษาวิชาชีพพระยะสั้นของโรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) ดังกล่าวเพื่อนำผลการศึกษาวิจัยไปใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดแนวทางบริหารและจัดการสถานศึกษาให้ดียิ่งขึ้น

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อติดตามผลการศึกษาวิชาชีพพระยะสั้นของ ผู้จบการศึกษาจาก โรงเรียนฝึกอาชีพ กรุงเทพมหานคร (บางรัก)

2.2 เพื่อเปรียบเทียบผล การศึกษาวิชาชีพพระยะสั้นของ ผู้จบการศึกษาจาก โรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) จำแนกตาม เพศ อายุ และสาขาวิชาที่จบการศึกษา

2.3 เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการศึกษาวิชาชีพพระยะสั้นของ โรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก)

3. กรอบแนวคิด

ผู้วิจัยได้นำแนวคิด กำหนดขอบข่ายและประเด็นที่จะต้องประเมินผลและติดตามผล ของ AT&T (American Telephone Company, 1988 Vol.7) อ้างในจำลอง นักพ่อน (2537 : 14-15) ได้กำหนดไว้ 5 ประการ ซึ่งอาจประเมินผลและติดตามผลในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือหลาย ๆ เรื่องประกอบกันก็ได้ ดังนี้

3.1 การประเมินปฏิกิริยาโต้ตอบ (Reactions) ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีต่อ โครงการฝึกอบรมว่าเป็นอย่างไร เช่น การจัดสถานที่การฝึกอบรม การจัดระยะเวลา การจัด กิจกรรมในหลักสูตร เป็นต้น

3.2 การประเมินการเรียนรู้ (Learning) ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมว่าได้รับความ รู้ ทักษะและประสบการณ์อย่างไร ผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรบรรลุตามวัตถุประสงค์หรือไม่

3.3 การประเมินเนื้อหาสาระของหลักสูตร (Content validity) ว่าการกำหนด หลักสูตรนั้นได้กำหนดความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ต้องการให้เกิดขึ้นนั้นตรงหรือตอบสนองต่อการปฏิบัติงานจริงหรือไม่ เพียงใด และสามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานได้มากน้อยเพียงใด

3.4 การประเมินพฤติกรรม (Behavior) เป็นการประเมินว่าผู้ผ่านการฝึกอบรมมี พฤติกรรมในการทำงานเปลี่ยนไปอย่างไร มีส่วนเพิ่มพูนประสิทธิภาพของการปฏิบัติงานเพิ่มขึ้นหรือไม่เพียงใด

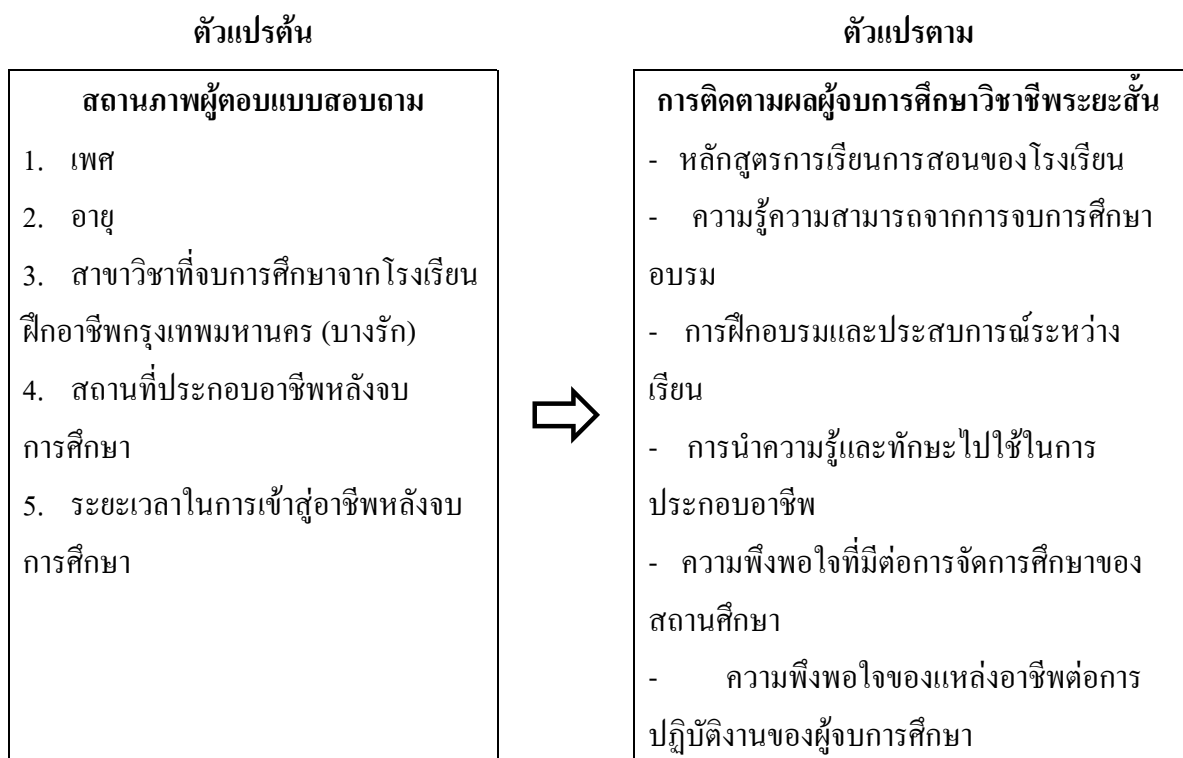
3.5 การประเมินผลงานหรือผลที่ กิดจากการปฏิบัติงาน (Results) เป็นการประเมิน ผลงานที่เกิดขึ้นหลังจากการปฏิบัติงานของผู้ผ่านการฝึกอบรมว่า

3.5.1 ผลผลิตเพิ่มขึ้นจริงเพียงใด

3.5.2 คຸ້ມคຳการลงทุนฝึกอบรมหรือไม่

3.5.3 มีผลส่งเสริมการปฏิบัติงานโดยส่วนรวมหรือไม่

จากข้อมูลดังกล่าว สามารถกำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการติดตามผลการศึกษาลัทธิสุตรระยะสั้นของผู้จบการศึกษาจากโรงเรียนฝึกอชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) ได้ดังนี้



ภาพ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัยการติดตามผลการศึกษาวิชาชีพระยะสั้นของผู้จบการศึกษาจากโรงเรียนฝึกอชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก)

4. ขอบเขตการวิจัย

4.1 **ขอบเขตด้านพื้นที่** การศึกษาวิจัยการติดตามผลการศึกษาวิชาชีพพระยะสันของโรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) ได้กำหนดพื้นที่ในความรับผิดชอบของโรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) สำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานคร

4.2 **ประชากร** ที่ใช้ในการศึกษาคั้ง นี้ คือ ผู้สำเร็จการศึกษาของโรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) ในรุ่นที่ 3 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 400 คน

5. วิธีการดำเนินการวิจัย

5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

5.1.1 **ประชากร** ได้แก่ ผู้สำเร็จการศึกษาของโรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) รุ่นที่ 3 ปี การศึกษา 2549 จำนวน 400 คน

5.1.2 **กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย** ประกอบด้วย ผู้สำเร็จการฝึกอบรมวิชาชีพ ของโรงเรียนฝึกออาชีพ กรุงเทพมหานคร (บางรัก) รุ่นที่ 3 ปี การศึกษา 2549 จำนวน 196 คน จากการกำหนดจำนวนตารางของเครจซี่และมอร์แกน

5.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

5.2.1 **ตัวแปรต้น** ได้แก่ สถานภาพ ผู้ตอบแบบสอบถาม เช่น เพศ อายุ สาขาวิชาที่จบศึกษา สถานที่ประกอบอาชีพหลังจบการศึกษา ระยะเวลาในการเข้าสู่อาชีพ

5.2.2 **ตัวแปรตาม** ได้แก่ การติดตามผลผู้จบการฝึกอบรมวิชาชีพ เช่น หลักสูตรการเรียนการสอน ความรู้ความสามารถจากการฝึกอบรม การฝึกออาชีพและประสบการณ์ระหว่างเรียน การนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพ ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ความพึงพอใจของแหล่งอาชีพ

5.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

รูปแบบเครื่องมือเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบสอบถามผู้สำเร็จการฝึกออาชีพ

5.4 การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบ ค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ ความแปรปรวน แบบทางเดียว (One-way ANOVA) และการทดสอบรายคู่โดยใช้วิธีการของเซฟเฟ

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้เข้าใจตรงกันผู้วิจัยได้นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย ดังต่อไปนี้

6.1 การติดตามผล หมายถึง การศึกษาความคิดเห็นและความพึงพอใจของผู้จบการศึกษาผู้สำเร็จการศึกษาวิชาชีพพระยะสั้นจากโรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) เกี่ยวกับหลักสูตร ทักษะและความชำนาญในวิชาชีพ และความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาวิชา ชีพของโรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก)

6.2 โรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร หมายถึง สถานที่จัดการศึกษาที่มีภารกิจและบทบาทในการจัดการศึกษาด้านวิชาชีพแก่ประชาชนให้สามารถประกอบอาชีพได้ และตระหนักถึงการจัดการเรียนการสอนให้มีระบบการเรียนการสอนให้มีระบบมาตรฐาน เพื่อให้เกิดความพอใจแก่ผู้เรียนและชุมชน ภายใต้การดูแลของ สำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีทั้งหมด 10 โรงเรียน

6.3 การศึกษาด้านวิชาชีพ หมายถึง การศึกษาที่มีมาตรฐานเพื่อให้ทุกคนที่มาเรียนสามารถประกอบอาชีพเพื่อเลี้ยงตนเองและครอบครัว ไม่ให้เกิดปัญหาแก่สังคม แล ะช่วยพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าต่อไป ซึ่งมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น รู้จักบูรณาการ และให้มีพฤติกรรมอันพึงประสงค์มีจริยธรรม คุณธรรม ศิลธรรมและสามารถดำรงชีวิตอย่างเป็นสุข

6.4 วิชาชีพพระยะสั้น หมายถึง การศึกษาวิชาชีพซึ่งสามารถนำไปประกอบอาชีพได้ รวมถึงวิชาที่สามารถเสริมความรู้เดิมได้ โดยแบ่งช่วงเวลาการสอนเป็น 60 ชั่วโมง 75 ชั่วโมง 90 ชั่วโมง และ 150 ชั่วโมง

6.5 สาขาวิชาที่จบการศึกษา หมายถึง กลุ่มนักศึกษาที่จบจากการศึกษาและอบรมจาก 4 สาขาดังต่อไปนี้ คือ ได้แก่สาขาอุตสาหกรรม สาขาคหกรรม สาขาพาณิชยกรรม และสาขา ศิลปกรรม

6.6 สถานที่ประกอบอาชีพหลังจบการศึกษา แบ่งเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้ หน่วยงานของรัฐ เอกชน รัฐวิสาหกิจ ประกอบอาชีพส่วนตัว

6.7 ระยะเวลาในการเข้าสู่อาชีพ หมายถึง การได้งานทำหลังจากจบการศึกษาวิชาชีพ จากโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) ซึ่งแบ่งระยะเวลาออกเป็น ได้งานทันทีหลังจบ การศึกษา ได้งานทำภายในระยะเวลา 1 ปี ได้งานทำภายในระยะเวลา 2 ปี ได้งานทำภายใน ระยะเวลา 3 ปี มีงานทำอยู่แล้ว ประกอบอาชีพส่วนตัว ศึกษาต่อ และยังไม่สามารถหางานได้

6.8 หลักสูตรการเรียนการสอน หมายถึง หลักสูตรที่ เปิดสอนในโรงเรียนฝึกอาชีพ กรุงเทพมหานคร (บางรัก) ได้แก่ หลักสูตร 60 ชั่วโมง 75 ชั่วโมง 90 ชั่วโมง 150 ชั่วโมง

6.9 ความรู้ความสามารถจากการฝึกอบรม หมายถึง ความรู้ ความสามารถและทักษะที่ ผู้เรียนได้รับจากการศึกษาและฝึกอบรมจากโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) ซึ่ง สามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ

6.10 การฝึกอบรมและประสบการณ์ระหว่างเรียน หมายถึง ในระหว่างฝึกอบรมได้มีการอบรมเพิ่มในสถานประกอบการ หน่วยงาน แหล่งอาชีพต่าง ๆ ทั้งในด้านจรรยาบรรณในการ ทำงาน ใช้เทคโนโลยีในการปฏิบัติงาน ความปลอดภัยในการทำงาน และในเนื้อหาสาระที่ ตลาดแรงงานต้องการการมีมนุษย์สัมพันธ์ และการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน

6.11 การนำความรู้และทักษะไปใช้ในการประกอบอาชีพ หมายถึง ผู้จบการฝึกอบรม สามารถนำความรู้และทักษะไปใช้ในการประกอบอาชีพได้ ดังนี้ ประยุกต์สิ่งที่เรียนไปใช้ในการ ปฏิบัติงานได้ นำความรู้ไปใช้แก้ ปัญหาและพัฒนาวิชาชีพ นำความรู้เรื่องความปลอดภัยไปใช้ในการ ปฏิบัติงาน และนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับเป็นพื้นฐานในการพัฒนางานที่ทำ

6.12 ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการศึกษาของสถานศึกษา หมายถึง ความคิดเห็น ของผู้สำเร็จการฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้นของโรงเรียนฝึกอาชีพ กรุงเทพมหานคร (บางรัก) ที่มีต่อ การเรียนการสอนของโรงเรียน

6.13 ความพึงพอใจของแหล่งอาชีพ หมายถึง ความคิดเห็นของสถาน ประกอบการที่ ที่มีต่อผู้จบการฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้นของโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก)

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

7.1 เพื่อเป็นแนวทางที่จะปรับปรุงหลักสูตร และกระบวนการฝึกให้เกิดประโยชน์ ต่อ การทำงานของผู้สำเร็จการฝึกอาชีพ

7.2 เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการวางแผนและกำหนดนโยบายการจัดการฝึกอาชีพให้มี คุณภาพและประสิทธิภาพ

7.3 เพื่อเป็นแนวทางที่จะผลิตผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีให้สอดคล้องกับขบวนการของตลาดแรงงาน

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องการติดตามผลการศึกษาวิชาชีพระยะสั้นของผู้จบการศึกษาจากจากโรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) ผู้วิจัยได้ศึกษา ค้นคว้าและ รวบรวม จากเอกสารวิชาการ และ หลักการติดตามผลต่าง ๆ และได้นำเสนอตามลำดับต่อไปนี้

1. การติดตามผล
2. โรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร
3. แนวคิด เกี่ยวกับการฝึกออาชีพระยะสั้น
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. การติดตามผล

การติดตามผล ในงานวิจัยนี้ จะเป็นการศึกษา ผลสำเร็จของการศึกษาวิชาชีพระยะสั้นของผู้สำเร็จการศึกษาวิชาชีพระยะสั้นของโรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) ซึ่งเป็นภารกิจหนึ่งที่สำคัญมาก เพราะจะทำให้ทราบผลการดำเนินงานที่ได้ทำไปแล้วในด้านต่าง ๆ เช่น การศึกษาหรือปฏิบัติงาน และเพื่อเป็นเครื่องมือสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ จากผู้สำเร็จการฝึกออาชีพ ศึกษาข้อมูลความมีคุณภาพข้อบกพร่องปัญหาอุปสรรคอย่างมีแบบแผน เพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุง แก้ไขกิจกรรมการฝึกออาชีพให้ประสบผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพสูงสุด ตรงตามความต้องการของสังคม ทั้งยังเป็นวิธีการที่สามารถศึกษาเรื่องราวเกี่ยวกับผู้สำเร็จการศึกษา เกี่ยวกับการประกอบอาชีพ การปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ในการทำงาน อุปสรรค สภาพแวดล้อมในการทำงาน เพื่อนำมาปรับปรุง หลักสูตรกิจกรรมการฝึกต่าง ๆ ให้เหมาะสม ทันสมัย สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยี สังคม และวัฒนธรรม ซึ่งจะเกิดประโยชน์ต่อผู้เข้ารับการฝึกในรุ่นต่อ ๆ ไปและเพื่อเพื่อให้ตรงตามเจตจำนงของกรุงเทพมหานครที่ว่า มุ่งพัฒนาตามแนวทางปฏิรูปการศึกษาของกรุงเทพมหานคร และแผนพัฒนาการศึกษากรุงเทพมหานคร

1.1 ความหมายของการติดตามผล

วิลเลียม อาร์เทอร์ซี อังโนไตรรัตน์ โภคผลากรณ์ (ไตรรัตน์ โภคผลากรณ์ 2537 : 451) ได้กล่าวว่า การติดตามผลการฝึกอบรมคือการศึกษาว่าผู้ที่สำเร็จการฝึกอบรมได้นำสิ่งที่ได้รับจากการฝึกอบรม (ผลการฝึกอบรม) ไปใช้ปฏิบัติงานในหน้าที่ความรับผิดชอบของตนได้อย่างเหมาะสมเพียงใด การฝึกอบรมบรรลุผลตาม เป้าหมายที่ต้องการหรือไม่ มีการเปลี่ยนแปลงอะไรบ้างในการทำงาน และมีสิ่งใดที่ควรปรับปรุงแก้ไขโปรแกรมการฝึกอบรม

ไตรรัตน์ โภคผลากรณ์ (2537 : 452) ได้กล่าวว่า การติดตามผลการฝึกอบรมคือ การศึกษาว่าผู้สำเร็จการฝึกอบรมได้นำสิ่งที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการปฏิบัติงานในหน้าที่เพียงใด รวมทั้งการศึกษาอุปสรรคและปัญหาของการนำความรู้และทักษะจากการฝึกอบรมไปใช้ในการปฏิบัติงานด้วย

ส่วน AT&T (American Telephone Company. 1988 (Vol.7) (อ้างโดยสันทัดสินธุพันธ์ประทุม (2548 : 7) ได้กล่าวไว้ว่า “การประเมินติดตามผล” เป็นขั้นตอนหนึ่งของการประเมินผลการฝึกอบรม เป็นการตรวจสอบว่าการฝึกอบรมนั้นมีผลประการใด มีผลต่อการ แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในองค์กรได้มากน้อยเพียงใด นอกจากนั้นการประเมินติดตามผลจะช่วยปรับปรุงหลักสูตร ที่ใช้ในการฝึกอบรมและทำให้มีการทบทวนหลักสูตรเพื่อสามารถแก้ไขปัญหาได้มากขึ้น

สุโท เจริญสุข (2521 : 33) ได้ให้ความหมายของการติดตามผลไว้ว่า เป็นการตรวจวัดผลการปฏิบัติงานที่ได้กระทำไปแล้วว่า อยู่ในเกณฑ์ใด มีข้อเสียอะไรบ้าง เพื่อที่จะแก้ไขปรับปรุงเสียใหม่ให้ดีขึ้น

ทัศนีย์ ลิ้มสุวรรณ และคณะ (2544: 5) ได้ให้ความหมายของการติดตามผล ดังนี้ การติดตามผล (follow-up) เป็นการติดตามว่ากลุ่มประชากรผู้รับการฝึกอบรม โครงการต่าง ๆ หรือผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรต่าง ๆ ปฏิบัติงานได้ผลดีหรือไม่ มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปจากเดิมหรือไม่ อย่างไร รวมทั้งศึกษาปัญหา อุปสรรคและข้อจำกัดในการนำความรู้ไปใช้รวมถึงการทำให้ทราบถึงการบรรลุวัตถุประสงค์ ความสำเร็จหรือล้มเหลวของการให้การศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุง พัฒนาหลักสูตรให้มีความสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งจุดประสงค์สำคัญของการติดตามผลมุ่งเน้นที่จะช่วยให้ผู้สำเร็จการศึกษาสามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่ เช่น การปฏิบัติงาน ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา และผู้ใต้บังคับบัญชา นอกจากนี้ การติดตามผลยังช่วยให้ทราบความต้องการของผู้เรียน และนำข้อมูลที่ได้จากการติดตามผลมาพิจารณาประกอบเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรม หรือจัดกิจกรรมการเรียนต่าง ๆ ให้เหมาะสม

ชาญ สวัสดิ์สาตี (อ้างถึงในสันทัดสินธุพันธ์ประทุมและคณะ , 2540 : 7) ได้กล่าวไว้ว่า การติดตามผลการฝึกอบรมเป็นขั้นตอนหนึ่งที่มีความสำคัญมากในกระบวนการ

ฝึกอบรมเพราะจะได้คำตอบที่สำคัญเกี่ยวกับโครงการฝึกอบรมที่จัดไปแล้วว่า การฝึกอบรมที่จัดไปบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการหรือไม่ และผู้เข้ารับการอบรมมีการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมการทำงานในทางที่ดีขึ้น เพราะการนำเอาความรู้ คือ สิ่งที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปปรับใช้ในการปฏิบัติงานหรือไม่ ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการฝึกอบรม ด้วยเหตุดังกล่าวจึงควรมีการติดตามผลการฝึกอบรม

ไพบูรณ์ ะเซนพรพอร์ท และคณะ (2544: 4) ได้ให้ความหมายของการติดตามผล ดังนี้ เป็นเครื่องมือของผู้บริหารการศึกษาที่จะนำมาใช้ในการติดตามและตรวจสอบผลผลิตของการจัดการศึกษา ซึ่งได้แก่ บัณฑิตผู้สำเร็จการศึกษามีสภาพการประกอบอาชีพ และการดำรงชีวิตเป็นอย่างไร มีปัญหา อุปสรรคอย่างไรในการปฏิบัติงาน อีกทั้งยังจะเป็นช่องทางที่จะได้ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเรียนการสอนอันจะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงและแก้ไขลักษณะการศึกษาและวิธีการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นอกจากนี้การติดตามบัณฑิตผู้สำเร็จการศึกษาจะทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาหลักสูตรหรือการจัดทำโครงการใหม่ ๆ ที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและสังคม

จำลอง นักพ่อน (2546 : 89) ได้ให้ความหมายของการติดตามผลว่า หมายถึงการติดตามผลที่เกิดขึ้นจาก โครงการหรือปฏิบัติงานนั้น เมื่อเวลาผ่านไปตามสมควรหรือตามระยะเวลาที่กำหนด

สันทัด สินธุพันธ์ประทุม (2548 : 8) ได้กล่าวว่า การประเมินผลติดตามผล เป็นขั้นตอนสำคัญยิ่ง เพื่อพิจารณาและตรวจสอบผลการปฏิบัติงานของการบริหารจัดการ และรวบรวมวิเคราะห์ข้อมูลการดำเนินการโดยในการตัดสินใจว่าจะปรับปรุงแก้ไขโครงการนั้น เพื่อดำเนินการต่อไปหรือยุติโครงการนั้น ถ้ามีการประเมินซ้ำอีกครั้งหนึ่งหากผลประเมินมีผลดีและเป็นไปตามวัตถุประสงค์แล้ว โครงการนั้นย่อมประสบความสำเร็จและยังนำข้อมูลที่ได้จากการติดตามผลประเมินผลไปใช้ในการพัฒนามาตรฐานกระบวนการ และหลักสูตรการฝึกอบรมในครั้งต่อไปอีกด้วย

สรุป การติดตามผล หมายถึง เครื่องมือ สำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการประเมินผลงานต่าง ๆ เพื่อให้ให้ทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับคุณภาพ ประสิทธิภาพ ข้อบกพร่องของผู้สำเร็จการศึกษา เพื่อเป็นแนวทางปรับปรุงการศึกษา วางแผนในการจัดการศึกษา และเป็นเครื่องมือที่แสดงให้เห็นว่า สถานศึกษาผลิตผู้สำเร็จการศึกษากลับไปแล้วประสบความสำเร็จ ในอาชีพการงาน มีปัญหา หรืออุปสรรค ประการใด เสมือนเป็นการสะท้อนผลงานของสถานศึกษาในด้านคุณภาพและประสิทธิภาพอีกด้วย

1.2 กระบวนการและขอบข่ายของการติดตามผล

สันทัต สันธูพันธ์ประทุม. (2548 : 7). กล่าวว่า การติดตามผลนั้นเป็นขั้นตอนหนึ่ง อยู่ในกระบวนการประเมินผล (evaluation) ของการฝึกอบรมแต่ว่าเป็นการดำเนินการภายหลังที่จบ การฝึกอบรมไปแล้วระยะหนึ่ง ทั้งนี้เพื่อจะรู้ว่าผู้ผ่านการฝึกอบรมได้นำความรู้ ทักษะและ ประสบการณ์ไปใช้ในการปฏิบัติงานมากน้อยเพียงใด ต้องการ ให้มีการปรับปรุงหลักสูตรและ ระบบการบริหารจัดการโครงการฝึกอบรมอย่างไร และผลงานที่เกิดขึ้นภายหลังที่ได้กลับไป ปฏิบัติงานในหน่วยงาน /สถานศึกษาแล้ว ทำให้งานมีประสิทธิภาพและส่งผลต่อส่วนรวมของ หน่วยงาน/สถานศึกษา มากหรือน้อยเพียงใด ประโยชน์ของการติดตามผลการฝึกอบรมจะมีส่วน สำคัญต่อการพิจารณาปรับปรุงระบบการบริหารจัดการโกร งการฝึกอบรมปรับปรุงหลักสูตรและ วิธีการฝึกอบรมให้เหมาะสมต่อไป ดังนั้น จากความหมายข้างต้นสรุปได้ว่า การประเมินผลติดตาม ผล เป็นขั้นตอนสำคัญยิ่ง เพื่อพิจารณาและตรวจสอบผลการปฏิบัติงานของการบริหารจัดการ และ รวบรวมวิเคราะห์ข้อมูลการดำเนินการโดยในการตัดสินใจว่าจะ ปรับปรุงแก้ไขโครงการนั้น เพื่อ ดำเนินการต่อไปหรือยุติโครงการนั้น ถ้ามีการประเมินซ้ำอีกครั้งหนึ่งหากผลประเมินมีผลดีและ เป็นไปตามวัตถุประสงค์แล้ว โครงการนั้นย่อมประสบความสำเร็จและยังนำข้อมูลที่ได้จากการ ติดตามผลประเมินผลไปใช้ในการพัฒนามาตรฐานกระบวนการ และหลักสูตรการฝึกอบรมในครั้ง ต่อไปอีกด้วย การติดตามผลเป็นเรื่องจำเป็นและมีความสำคัญต่อกระบวนการพัฒนาบุคลากรเป็น อย่างมาก เพราะจะเป็นการพิสูจน์ในขั้นสุดท้ายว่ากิจกรรมฝึกอบรมที่ได้ดำเนินการไปแล้วนั้นมี ประสิทธิภาพมากเพียงใดและเรื่องนี้เป็นหน้าที่ของนักพัฒนาการฝึกอบรมทุกคนที่เกี่ยวข้องกับการ ฝึกอบรมจะต้องให้ความสำคัญและดำเนินการ และในเรื่องนี้ AT&T ได้ให้ข้อคิดว่าการติดตามผล นั้นจะมีผลต่อการพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมและการดำเนินการโครงการเป็นอย่างมากเพราะจะ ให้นักพัฒนาการฝึกอบรมได้รับรู้และพิจารณาในเรื่องต่อไปนี้ คือ

- 1) หลักสูตรการฝึกอบรมนั้นจำเป็นต้องมีการดำเนินการต่อไปอีกหรือไม่ หรือ ควรยุติการอบรม
- 2) มีสิ่งใดที่ไม่มีความจำเป็นในการฝึกอบรมและสมควรเปลี่ยนแปลง
- 3) ทำให้สามารถเปรียบเทียบผลการปฏิบัติงานที่เกิดขึ้นกับวัตถุประสงค์ที่ กำหนดไว้ว่าบรรลุผลเพียงใด
- 4) เพื่อประเมินเป้าหมายในการ ฝึกอบรมว่าได้มีผลตอบสนองความต้องการและ ทำให้ผู้อบรมได้เพิ่มพูนทักษะเพียงใด
- 5) เพื่อวิเคราะห์และศึกษาปัญหาและข้อคำถามต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการฝึกอบรม

- 6) เพื่อศึกษาวิเคราะห์หลักสูตร ข้อปัญหา อุปสรรคที่เกิดขึ้นในการฝึกอบรมทุกด้าน
- 7) เพื่อปรับปรุงรูปแบบและกระบวนการฝึกอบรมให้เหมาะสมกับกิจกรรมที่ปฏิบัติจริง
- 8) เพื่อจะได้ทราบผลประโยชน์ที่ได้รับและค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากโครงการฝึกอบรม

ดังนั้น การติดตามผลจึงมีวัตถุประสงค์ที่จะรวบรวมข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่แสดงให้เห็นถึงคุณภาพของพฤติกรรมในการทำงานและเพื่อชี้แนวทางให้ผู้รับการฝึกอบรมสามารถนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการปฏิบัติงานจริง ๆ ทำให้เห็นจุดอ่อนของโครงการฝึกอบรมและสามารถนำผลที่ได้ไปปรับปรุงหลักสูตรและการดำเนินการโครงการให้ดีขึ้นซึ่งทั้งนี้เพราะ

- 1) การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและทัศนคติในการปฏิบัติงานของผู้ผ่านการฝึกอบรมซึ่งเป็นผลมาจากการฝึกอบรม
- 2) ขอบเขตและระยะเวลาของการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว
- 3) การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเกิดขึ้นจริงและก่อให้เกิดประสิทธิภาพ เกิดผลผลิตและผู้ที่บังคับบัญชาและผู้บังคับบัญชามีความพึงพอใจเพียงใด
- 4) ความก้าวหน้าในการบรรลุวัตถุประสงค์การฝึกอบรมมีเพียงไร

ดังนั้น การติดตามผลจึงเป็นการติดตามไปศึกษาว่าผู้รับผิดชอบโครงการฝึกอบรมมีการดำเนินการโครงการประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงไร และบุคคลผู้ผ่านการฝึกอบรมนั้นสามารถปรับปรุงเปลี่ยนแปลงประสิทธิภาพที่ได้เรียนรู้ไปใหม่จากการฝึกอบรมให้เป็นประโยชน์และได้รับความรู้ ความเข้าใจไปจากการฝึกอบรมนั้น ๆ แลไหนเพียงใด การติดตามผลจึงเป็นการติดตามไปเพื่อเป็นการส่งเสริมให้กำลังใจ ชี้แนะแนวทางและจัดข้อข้องใจหรือเคลือบแคลงสงสัยต่าง ๆ ให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมและผู้รับผิดชอบโครงการฝึกอบรม เพราะจะได้เปลี่ยนแปลงทัศนคติที่ที่ตลอดจนวิธีการทำงานเสียใหม่ให้สะดวกและง่ายขึ้นอันเป็นจุดมุ่งหมายแท้จริงของการฝึกอบรม

ความจำเป็นในการติดตามผล

AT&T อ่างในจำลอง นักฟิสิกส์ (2537: 64) ได้กำหนดความสำคัญและเหตุผลที่ต้องมีการติดตามผลการฝึกอบรม (cause of a follow – up evaluation) ไว้ 6 ประการ ดังนี้

- 1) เพื่อประเมินความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการฝึกอบรม ซึ่งโดยปกติจะประเมินเมื่อเสร็จสิ้นการฝึกอบรมไปแล้ว 6 เดือน หรือ 1 ปี

2) เพื่อศึกษาความขัดข้องหรือความไม่เหมาะสมของโครงการฝึกอบรม ซึ่งเกิดจากความซับซ้อนใจ (Complaints) หรือข้อโต้แย้งจากผู้เข้ารับการฝึกอบรมหรือผู้เกี่ยวข้องกับโครงการฝึกอบรม เช่น กำหนดวัตถุประสงค์หรือเป้าหมาย เนื้อหาสาระ หลักสูตรและวิธีการฝึกอบรมไม่เหมาะสมหรือไม่ตรงต่อความต้องการในการพัฒนางานในหน้าที่ที่บุคลากรที่เข้ารับการฝึกอบรมต้องปฏิบัติหรืออาจจัดปัจจัยในการฝึกอบรมไม่เหมาะสมหรือมีข้อบกพร่อง เช่น ห้องประชุม หรือ โสตทัศนอุปกรณ์ ไม่ทันสมัย ฯลฯ

3) เพื่อติดตามผลว่าผู้ผ่านการฝึกอบรมสามารถนำความรู้และทักษะไปใช้ในการปฏิบัติงานได้มากน้อยเพียงใดและในระยะเวลาอันรวดเร็วเพียงใดเพราะงานบางอย่าง เช่น งานที่เกี่ยวกับความปลอดภัย หรืองานที่มีอันตราย งานที่เกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ จำเป็นต้องนำความรู้และทักษะจากการฝึกอบรมไปใช้งานได้ทันที

4) งานฝึกอบรมที่ต้องใช้ผลที่ได้รับไม่พื้นฐานในการพัฒนางานอื่นต่อไป เช่น อาจใช้ข้อมูลหรือผลที่ได้รับไปวางแผนในโครงการอื่น ๆ อีก หรือต้องใช้ข้อมูลไปกำหนดนโยบายที่สำคัญหรือเพื่อนำไปพัฒนางานอื่น ๆ ที่ต้องใช้บุคลากรที่ผ่านการอบรมมาแล้วหรืออาจทำให้โครงการอื่นต้องถูกระงับไป ถ้าไม่มีการฝึกอบรม (A highly constrained development program) ดังนั้นการฝึกอบรมประเภทนี้จำเป็นต้องมีการประเมินผลและติดตามผลการฝึกอบรมของผู้ผ่านการอบรมโดยเร็ว

5) เพื่อเป็นการตรวจสอบว่าการกำหนดเนื้อหาสาระนั้นมีความพอเพียงหรือครอบคลุมภารกิจของงานที่ได้ปฏิบัติจริงมากน้อยเพียงใด เช่น การฝึกอบรมเพื่อเข้าสู่ตำแหน่งใหม่ หรือการฝึกอบรมบุคลากรเพื่อใช้เทคโนโลยีใหม่ ทั้งนี้เพื่อจะได้บุคลากรที่มีคุณลักษณะและทักษะครบถ้วนในการปฏิบัติงาน

นอกจากนั้นเมื่อสถานการณ์เปลี่ยนแปลงไปหรือ สภาพการทำงานเปลี่ยนแปลงไป จำเป็นต้องมีการติดตามผลทันที ทั้งนี้เพื่อนำผลการติดตามผลการฝึกอบรมมาจัดประสบการณ์และทักษะให้เหมาะสมในการฝึกอบรมบุคลากรครั้งต่อไป

6) เหตุผลอื่น ๆ ที่จำเป็นต้องมีการติดตามผลการฝึกอบรม ได้แก่

- (1) ผู้บริหารต้องการรู้ผลของการฝึกอบรม
- (2) เพื่อศึกษาทักษะและเจตคติของผู้เข้ารับการอบรม
- (3) เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้ และทักษะในการทำงานของผู้เข้ารับการฝึกอบรม
- (4) เพื่อนำผลจากโครงการฝึกอบรมไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรอื่น ๆ
- (5) เพื่อประเมินหลักสูตร วิธีการฝึกอบรมและอื่น ๆ

(6) เพื่อมอบหมายงานหรือภารกิจให้ดำเนินการที่ตรงกับทักษะและประสบการณ์ที่ได้รับจากการฝึกอบรม

จากความจำเป็นและเหตุผลที่ต้องมีการติดตามผลดังกล่าวมาแล้วการติดตามผลจึงเป็นขั้นตอนหนึ่งของการประเมินผลการฝึกอบรม เพียงแต่แตกต่างกันในช่วงระยะเวลาในการดำเนินการเท่านั้น กล่าวคือการประเมินผลการฝึกอบรมจะจำกัดขอบเขตที่ดำเนินการอยู่ในช่วงระยะเวลาระหว่างการฝึกอบรมซึ่งอาจจะเป็นก่อนการฝึกอบรม ระหว่างที่ทำการฝึกอบรมหรือเมื่อการฝึกอบรมเสร็จสิ้นลง ส่วนการติดตามผลการฝึกอบรมจะกระทำเมื่อผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้กล่าวไปปฏิบัติงานในหน่วยงานของตนแล้วระยะเวลาหนึ่ง เพื่อสำรวจดูว่าการฝึกอบรมได้ผลอย่างไรมีประโยชน์ต่อผู้เข้ารับการอบรมมากน้อยเพียงใด ดังนั้นการติดตามและประเมินผลจะมีความสัมพันธ์และสนับสนุนซึ่งกันและกัน กล่าวคือการติดตามผลจะช่วยให้ได้รับข้อมูลมาใช้ในการอธิบายความเกี่ยวพันตลอดจนแนวโน้มของผลที่จะเกิดขึ้นตามมา

ดังนั้น กระบวนการในการติดตามผลก็จะมีวิธีการเช่นเดียวกับการประเมินผลเพราะการติดตามผลนั้นก็คือส่วนหนึ่งของการประเมินผลการฝึกอบรมนั่นเอง แต่จะแตกต่างในเรื่องวัตถุประสงค์และระยะเวลาในการดำเนินการ

ขั้นตอนและกระบวนการในการติดตามผล

AT&T อ่างในจำลอง นักพื่อน (2531 : 70) ได้กำหนดกระบวนการติดตามผล 4 ขั้นตอนดังนี้

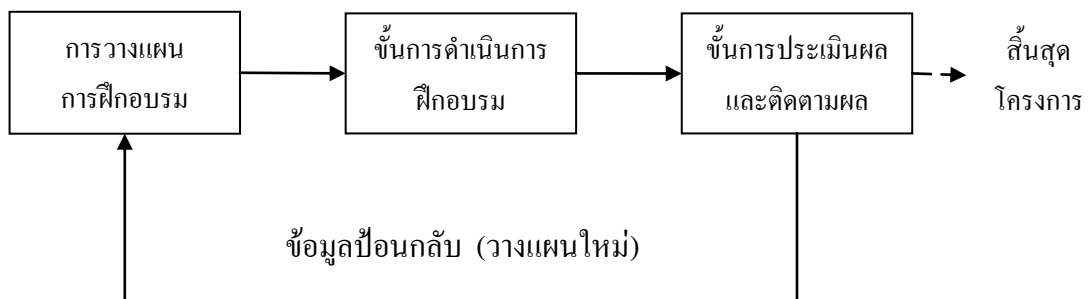
- 1) ขั้นการวางแผนการติดตามผลมีขั้นตอนย่อย คือ
 - (1) การกำหนดขอบข่ายของการติดตามผล
 - ก. พัฒนาจุดประสงค์การติดตามผล
 - ข. กำหนดเนื้อหาและขอบข่ายของการติดตามผล
 - ค. กำหนดกลุ่มเป้าหมาย
 - ง. กำหนดข้อจำกัดในการติดตามผล
 - (2) การกำหนดข้อมูลและเครื่องมือในการเก็บข้อมูล
 - ก. กำหนดแหล่งข้อมูล
 - ข. พัฒนาเครื่องมือและกระบวนการเก็บข้อมูล
 - ค. การศึกษารายละเอียดและข้อจำกัดในการเก็บข้อมูล
 - (3) การทดสอบเครื่องมือและจัดทำเอกสาร โครงการ
 - ก. การทดลองใช้เครื่องมือ

ข. การตรวจสอบเอกสารและแผนการทำงาน

- 2) ขั้นการดำเนินการติดตามผล ประกอบด้วย
 - (1) การวางแผนและดำเนินงานตามโครงการ
 - (2) การใช้เครื่องมือในการจัดเก็บข้อมูล
- 3) ขั้นตอนการวิเคราะห์ผลและจัดทำข้อเสนอเพื่อการตัดสินใจ
 - (1) ทำการจัดระบบข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้
 - (2) การวิเคราะห์ข้อมูล / วิเคราะห์ผลที่ได้
 - (3) การสรุปผลและการจัดทำข้อเสนอ
 - (4) การรายงานผล
- 4) ขั้นการปรับปรุงโครงการฝึกอบรม
 - (1) การปรับปรุงเล็กน้อย
 - (2) การปรับปรุงส่วนใหญ่
 - (3) การปรับปรุงทั้งโครงการ

ตามขั้นตอนและกระบวนการดังกล่าวเกี่ยวกับการติดตามผลการฝึกอบรมสามารถที่จะสังเคราะห์เป็นแผนภูมิได้ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนและกระบวนการติดตามผลการฝึกอบรมนี้ AT&T ได้ดำเนินการกำหนดรูปแบบและวิธีการไว้ตามทฤษฎีเชิงระบบ กล่าวคือ มีการวางแผน กระบวนการดำเนินการฝึกอบรมและผลที่ได้รับจากการติดตามผลการฝึกอบรมและนำผลที่ได้จากข้อมูลป้อนกลับ (feedback) ไปใช้ในการปรับปรุงโครงการฝึกอบรมที่ได้ดำเนินการแต่งตั้งด้วย ดังแผนภูมิแสดงการดำเนินการฝึกอบรมตามหลักทฤษฎีเชิงระบบ ดังนี้



แผนภูมิ แสดงการดำเนินการฝึกอบรมตามหลักทฤษฎีเชิงระบบ

เมื่อมีการติดตามผลตามขั้นตอนการวิเคราะห์ผลและนำเสนอผลแล้วข้อมูลและผลการติดตามโครงการที่ได้ จะนำไปสู่การตัดสินใจและการปรับปรุงโครงการซึ่งอาจเป็นเรื่องเกี่ยวกับหลักสูตร วิธีการฝึกอบรม สื่อที่ใช้หรือปัญหาอื่น ๆ ก็จะได้รับทราบและปรับปรุงและวางแผนใหม่ในโครงการฝึกอบรมครั้งต่อไป แต่ถ้าโครงการฝึกอบรมนั้นเมื่อติดตามผลแล้วเห็นว่าหมดความจำเป็นหรือล้มเหลวก็จะนำไปสู่จุดสิ้นสุดของโครงการต่อไป

2. โรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร

2.1 ความเป็นมาของโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร

กรุงเทพมหานครเป็นหน่วยงานหลักแห่งหนึ่งของรัฐบาลที่ได้จัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 ทั้งในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียน การจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนนั้นอยู่ในรูปแบบของหลักสูตรวิชาชีพพระยศัน โดยมีโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานครเป็นสถานศึกษาให้แก่ประชาชนอาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร

โรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร ได้จัดตั้งขึ้นตั้งแต่ พ .ศ. 2504 อาศัยคำสั่งเลขที่ 262/2503 ลงวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2503 เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมอาชีพ ราษฎร และจัดตั้งสถานฝึกอาชีพช่างเครื่องยนต์ขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งโรงเรียนคือ

- 1) เพื่อช่วยเหลือเยาวชนยากจนที่มีโอกาสเรียนต่อให้ได้เรียนโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย
- 2) เพื่อสร้างฝีมือพื้นฐานความรู้ ความชำนาญ ตามมาตรฐาน
- 3) ให้โรงเรียนเป็นแหล่งรับงานมาให้นักศึกษาทำเป็นแหล่งช่วยหางานเมื่อเรียนจบ

โรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร เดิมสังกัดงานส่งเสริมการศึกษา ฝ่าย การศึกษานอกระบบโรงเรียน กองโรงเรียน สำนักการศึกษา ต่อมาได้โอนฝ่ายการศึกษานอกระบบโรงเรียน มาสังกัดกองส่งเสริมอาชีพ สำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 29 มกราคม 2535 สำนักพัฒนาสังคม มีนโยบายที่จะขยายการศึกษาวิชาชีพให้ทั่วพื้นที่กรุงเทพมหานครและเพิ่มวิชาชีพในโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานครให้มากขึ้น โดยได้ดำเนินการส่งเสริมอาชีพประชาชนเพื่อช่วยเหลือประชาชนที่มีรายได้น้อยด้วยโอกาสทางการศึกษาให้มีความรู้ ความสามารถทางด้านวิชาชีพและนำความรู้ที่ได้รับไปประกอบอาชีพ เพื่อเพิ่มรายได้ให้แก่ครอบครัว ขจัดปัญหาการว่างงานและเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์แก่ตนเอง โรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานครมี

ทั้งหมด 10 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร (ดินแดง 1), โรงเรียนฝึกออาชีพ กรุงเทพมหานคร (ดินแดง 2), โรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก), โรงเรียนฝึกออาชีพ กรุงเทพมหานคร (บ่อนไก่), โรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร (อาทร สังฆะวัตนะ), โรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร (หลวงพ่อดุสิต), โรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร (คลองเตย), โรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร (ม้วน บำรุงศิลป์) , โรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร (หนองจอก) และ โรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร (กาญจนสิงหาสน์) โดยปัจจุบันโรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร มีหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นที่เปิดสอนหลายวิชา ซึ่งแบ่งออกได้ดังนี้

- 1) เป็นหลักสูตร ช่างกึ่งฝีมือระดับอาชีพพระยะสั้น เพื่อพัฒนาให้มีความชำนาญเฉพาะด้าน มีคุณธรรม บุคลิกภาพและเจตคติ ที่เหมาะสม ออกไปประกอบอาชีพได้ตรงตามต้องการของตลาดแรงงาน สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจและสังคมทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ หรือสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในครอบครัวได้
- 2) เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้เลือกเรียนได้อย่างกว้างขวางตามความถนัดและตามศักยภาพและโอกาสของผู้เรียน เพื่อเน้นความชำนาญเฉพาะด้าน สามารถถ่ายโอนการเรียนรู้ สะสมหน่วยกิตการเรียน เทียบความรู้และประสบการณ์ เทียบวุฒิการศึกษาระดับหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ได้
- 3) เป็นหลักสูตรที่ สนับสนุนการประสานความร่วมมือในการจัดการศึกษา ร่วมกันระหว่างหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน

2.2 การจัดฝึกอบรมอาชีพพระยะสั้น

สภาพการจัดการศึกษาวิชาชีพพระยะสั้นของโรงเรียนฝึกออาชีพ กรุงเทพมหานคร วิทยาลัยการศึกษาวชิรฯ มีปรากฏ ดังนี้ เพื่อเป็นแนวทางในการผลิต การพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพเป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ .ศ. 2540 พร้อมทั้งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ .ศ. 2542 ตลอดจนความสอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในโลกโลกาภิวัตน์สำนักพัฒนาสังคม ซึ่งเป็นต้นสังกัดของโรงเรียนฝึกออาชีพ กรุงเทพมหานคร จึงกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจวัตถุประสงค์ เป้าหมายและนโยบายเพื่อปฏิรูปการศึกษาวชิรฯไว้ดังนี้ “การศึกษาวชิรฯมาตรฐาน ร่วมประสานพัฒนา เสริมสร้างภูมิปัญญา นำคุณค่าสู่ประชาชน” โดยมีพันธกิจ คือ

- 1) ผลิตแรงงานให้มีคุณภาพ ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานและสังคม
- 2) สร้างความร่วมมือในการทำงาน โดยชุมชน องค์กรภาครัฐและเอกชน มีส่วนร่วม

- 3) พัฒนาหลักสูตร จัดกระบวนการสอนวิชาชีพอย่างหลากหลาย
- 4) ส่งเสริมสนับสนุน ให้ชุมชนมีการสร้างงานสร้างอาชีพอย่างมีคุณภาพ
- 5) พัฒนาคุณภาพผู้สอน และบุคลากรทางการศึกษาให้เชื่อมโยงความรู้ในการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

2.3 วัตถุประสงค์ของการจัดฝึกอบรมอาชีพระยะสั้น

เพื่อให้การจัดการศึกษาวิชาชีพของกรุงเทพมหานครเป็นไป ตามเป้าหมายและบรรลุมติวัตถุประสงค์จึงกำหนดวัตถุประสงค์ในการจัดฝึกอบรมอาชีพระยะสั้น ดังนี้

- 1) เพื่อพัฒนาการศึกษาวิชาชีพให้มีคุณภาพตามความต้องการของตลาดแรงงาน และสังคม
- 2) เพื่อยกระดับการเรียนการสอนด้านวิชาชีพจากระดับด้านวิชาชีพจากระดับแรงงานกึ่งฝีมือให้เป็นแรงงานระดับฝีมือ
- 3) เพื่อให้เยาวชนและประชาชนได้รับการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในด้านวิชาชีพอย่างต่อเนื่องและตลอดชีวิต
- 4) เพื่อให้ชุมชน องค์กรภาครัฐและเอกชนนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาเป็นส่วนร่วมในการจัดการศึกษาอย่างแท้จริง

2.4 เป้าหมายในการจัดฝึกอบรมอาชีพระยะสั้น

เพื่อให้การจัดการศึกษาวิชาชีพของกรุงเทพมหานคร เป็นไป ตามเป้าหมายและบรรลุมติวัตถุประสงค์จึงกำหนดเป้าหมาย ดังนี้

- 1) พัฒนาสถานศึกษาของกรุงเทพมหานครให้ได้รับการประกันคุณภาพภายในปี 2549
- 2) พัฒนาสถานศึกษาวิชาชีพของกรุงเทพมหานครให้มีการเรียนการสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในปี 2549
- 3) สร้างเครือข่ายสถานศึกษาวิชาชีพของกรุงเทพมหานครเป็นวิทยาลัยชุมชนให้ประชาชนทั่วไปได้เรียนวิชาชีพอย่างต่อเนื่องและตลอดชีวิต 2549
- 4) สร้างระบบเครือข่ายความร่วมมือภาคเอกชนภาครัฐและชุมชนส่วนร่วมการจัดการศึกษาวิชาชีพ นำไปสู่การสร้างงาน สร้างอาชีพอย่างแท้จริงทุกสถานศึกษาวิชาชีพ ภายในปี 2549

2.5 กลยุทธ์ในการพัฒนาการจัดฝึกอบรมอาชีพระยะสั้น

เพื่อให้การจัดการศึกษาวิชาชีพของกรุงเทพมหานครเป็นไป ตามเป้าหมายและ บรรลุวัตถุประสงค์จึงกำหนดกลยุทธ์ ดังนี้

- 1) ด้านการศึกษาวิชาชีพให้ได้มาตรฐานมียุทธศาสตร์การพัฒนา ดังนี้
 - (1) จัดกระบวนการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความ มั่นคงทั้งด้านความรู้ ความคิดความสามารถ ความดีงามและความรับผิดชอบต่อสังคม
 - (2) นำเทคโนโลยีและสารสนเทศประสานกับภูมิปัญญาท้องถิ่นมา ประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสมพัฒนาผู้สอนและบุคลากรทางการศึกษาให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและให้เกิดประสิทธิผลอย่างต่อเนื่อง
 - (3) ปรับปรุงระบบบริหารจัดการในสถานศึกษาให้สอดคล้องกับ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542
 - (4) จัดให้มีระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา
 - (5) พัฒนาด้านการสอนให้มีครูเก่ง ครูดี และส่งเสริมอย่างเป็นระบบ
- 2) ด้านการยกระดับการเรียนการสอนจากแรงงานกึ่งฝีมือเป็นแรงงานระดับฝีมือ มียุทธศาสตร์กับการพัฒนาดังนี้
 - (1) ประสานความร่วมมือกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ในการระดมทรัพยากรและ ภูมิปัญญาท้องถิ่นและการนำไปใช้ให้ตรงเป้าหมาย
 - (2) จัดการเรียนการสอนระดับประกาศา ศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในโรงเรียน ฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร
 - (3) ขยายเครือข่ายจัดกระบวนการเรียนรู้โดยวิธีการ “แลกเปลี่ยนความรู้และ ประสบการณ์”
 - (4) รมรงค์ให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเห็นความสำคัญและร่วมมือในการ ดำเนินการจัดการศึกษาวิชาชีพ
 - (5) ยกระดับโรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร เป็นวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร
- 3) ด้านการศึกษาวิชาชีพเพื่อสร้างเสริมภูมิปัญญาให้กับประชาชนอย่างต่อเนื่อง และตลอดชีพมียุทธศาสตร์การพัฒนา ดังนี้
 - (1) เพิ่มวิชาชีพตามความต้องการของตลาดแรงงาน
 - (2) จัดการเรียนการสอนให้ตรงกับความต้องการของชุมชน และท้องถิ่น

(3) จัดกิจกรรมยกย่องเชิดชูเกียรติแก่นักศึกษาและสถานศึกษาที่ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นในการประดิษฐ์คิดค้นนวัตกรรม

(4) สร้างเครือข่ายโรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานครเป็นวิทยาลัยชุมชน

4) ด้านการนำคุณค่าการเรียนการสอนวิชาชีพสู่ประชาชน มียุทธศาสตร์การดำเนินการดังนี้

(1) ส่งเสริมให้มีการพัฒนา คุณธรรม จริยธรรมควบคู่กับความรู้แก่นักศึกษาทุกคน

(2) จัดฝึกอบรมให้ความรู้เสริมสร้างทักษะ สนับสนุนให้มีการจัดตั้งกลุ่มอาชีพและมีการพัฒนา

(3) ส่งเสริมสนับสนุนให้ชุมชนมีการสร้างงาน สร้างอาชีพอย่างมีคุณภาพ

(4) ส่งเสริมให้ชุมชนได้ตระหนักถึงความสำคัญ เห็นคุณค่าของการจัดตั้งกลุ่มอาชีพเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ การศึกษา

2.6 นโยบายด้านการศึกษา

เพื่อให้การจัดการศึกษาวิชาชีพของกรุงเทพมหานครเป็นไป ตามเป้าหมายและบรรลุวัตถุประสงค์จึงกำหนดนโยบายด้านการจัดการศึกษา ดังนี้

1) เร่งดำเนินการปฏิรูปการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามหลัก

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติและส่งเสริมให้โรงเรียนพัฒนาคุณภาพการศึกษา ให้ได้มาตรฐานระบบการประกันคุณภาพ โดยพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามัคคีทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ ความดีงามและความรับผิดชอบต่อสังคมตลอดจนรักษาเอกลักษณ์ความเป็นไทย

2) ขยายโอกาสให้ผู้เรียนทุกคน ได้รับการศึกษาภาคบังคับ ด้วยวิธีการที่หลากหลายทั้งโดยการเปิดสอนเองใช้ระบบการส่ง ต่อและสนับสนุนค่าใช้จ่ายในรูปแบบของการศึกษา ในระบบการศึกษานอกระบบ การศึกษาตามอัธยาศัยตลอดจนส่งเสริมให้ประชาชน ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งสายสามัญศึกษาและอาชีวศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษา

3) ส่งเสริมและพัฒนาให้ครู และบุคลากรทางการศึกษาสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพมีศักดิ์ศรี ตามมาตรฐานและจรรยาบรรณของวิชาชีพ และสนับสนุนสวัสดิการรวมทั้งสิทธิประโยชน์แก่ผู้อื่น ตลอดจนนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ประโยชน์ทางการศึกษา

4) เร่งเพิ่มประสิทธิ ภาพ การใช้เทคโนโลยีและวิทยาการที่ทันสมัย เพื่อการบริหารและจัดการเรียนการสอนพร้อมทั้งพัฒนาบุคลากร และผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถมีทักษะ ในการนำเทคโนโลยีมาใช้ที่เหมาะสมตลอดจนสนับสนุน วัสดุครุภัณฑ์อย่างเพียงพอ

5) พัฒนาระบบบริหารและการศึกษา โดยปรับ ปูร่องโครงสร้างการบริหาร การศึกษาตามหลักการของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติเน้นการกระจายอำนาจลงสู่ระดับ โรงเรียนทรัพยากรทางการศึกษาส่งเสริมให้บุคคลองค์กรชุมชนสถาบันต่าง ๆ มีส่วนร่วมในการ จัดการศึกษาและสร้างเครือข่าย

6) จัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องคือโย อากาศ และผู้มีความสามารถพิเศษด้วยรูปแบบที่เหมาะสม

7) ดำเนินการ ให้โรงเรียนปลอดจากสิ่งเสพติด และสอดแทรกครอบครัวศึกษา ในการศึกษาทุกระดับ เพื่อให้เกิดความตระหนักใน เรื่องความพร้อมที่จะมีลูก เลี้ยงลูกได้อย่าง ถูกต้องเหมาะสมและพึงตนเองได้

2.7 หลักสูตรระยะสั้นของโรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก)

โรงเรียนฝึกออาชีพ กรุงเทพมหานคร (บางรัก) เปิดสอนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น รวม 30 วิชาชีพ โดยจัดการเรียนการสอน แบ่งหลักสูตรระยะสั้น ตั้งแต่ 30 – 150 ชั่วโมง โดย แบ่งเป็น 3 รอบ ดังนี้ (รอบเช้า) เวลา 09.00 – 12.00 น. (รอบบ่าย) เวลา 13.00 – 16.00 น. และ (รอบค่ำ) เวลา 17.00 – 20.00 น. โดยจัดการเรียนการสอนทุกวันจันทร์ – ศุกร์ หยุดวันเสาร์ – อาทิตย์ และวันหยุดนักขัตฤกษ์ แบ่งเป็น 4 ประเภทวิชาคือ

- 1) สาขาอุตสาหกรรม วิชาที่เปิดสอนได้แก่
 - (1) ช่างโทรทัศน์
 - (2) ช่างวิดีโอเทปและคอมแพคดิสก์
 - (3) ช่างเครื่องเสียง
 - (4) ช่างวิทยุ
 - (5) ช่างเครื่องกลไฟฟ้า
 - (6) ช่างซ่อมเครื่องใช้ไฟฟ้า
 - (7) ช่างเครื่องทำความเย็นและปรับอากาศ
 - (8) ช่างเดินสายและติดตั้งอุปกรณ์ไฟฟ้า
 - (9) ช่างซ่อมคอมพิวเตอร์
- 2) สาขาคหกรรม วิชาที่เปิดสอนได้แก่
 - (1) อาหารไทย
 - (2) ขนมไทย
 - (3) กุ๊กก็๊และเค้ก

- (4) ขนมหีบและพาย
 - (5) ช่างตัดเย็บกระโปรงสตรี
 - (6) ช่างเสื้อผ้าสตรีชุดติดกัน/ตกแต่งเสื้อผ้า
 - (7) ช่างสร้างแบบเสื้อผ้า
 - (8) ช่างตัดเย็บเสื้อผ้าสตรี
 - (9) ช่างตัดเย็บชุดสูทสตรี(เสื้อ) และชุดไทย
 - (10) ช่างตัดเย็บกางเกงสตรี
 - (11) ช่างชวยผม
 - (12) ช่างม้วนผม
 - (13) ช่างตัดผมชาย
 - (14) ช่างแต่งหน้า
 - (15) ช่างเกล้าผม
- 3) สาขาพาณิชยกรรม วิชาที่เปิดสอนได้แก่
- (1) ภาษาอังกฤษสำหรับพนักงานโรงแรม
 - (2) การใช้โปรแกรมตกแต่งภาพ (Photoshop)
 - (3) อินเทอร์เน็ต หรือ ออกแบบเว็บไซต์
 - (4) การนำเสนองานด้านคอมพิวเตอร์
 - (5) คอมพิวเตอร์เบื้องต้น (Word , Excel)
 - (6) พิมพ์ดีดคอมพิวเตอร์
- 4) สาขาศิลปกรรม วิชาที่เปิดสอนได้แก่
- (1) นวดฝ่าเท้า
 - (2) นวดตัว
 - (3) การประดิษฐ์ดอกไม้
 - (4) การจัดดอกไม้
 - (5) การแกะสลักผักและผลไม้
 - (6) การวิเคราะห์หัตถ์ภูมิเบื้องต้น
 - (7) ช่างเจียรระโนพลอย
 - (8) ศิลปะการวาดภาพ

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษามีนักวิชาการของสถาบันต่าง ๆ ทำการศึกษาดังนี้

กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน (2537 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผู้เข้าสู่ระบบการพัฒนา ฝีมือแรงงาน กรณีศึกษาผู้เข้ารับการศึกษา ณ สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานกลาง ปี 2537 ประชากรที่ ศึกษาได้แก่ ผู้เข้ารับการศึกษาช่างอุตสาหกรรม หลักสูตรฝึกเตรียมเข้าทำงานและหลักสูตร ยกระดับฝีมือแรงงานพบว่า เหตุผลที่เข้ารับการศึกษา กอปรเนื่องจากการต้องการความรู้เพิ่มเติม เพื่อ ประกอบอาชีพโอกาสในการหารายได้เพิ่ม การได้รับการยอมรับจากเจ้าของสถานประกอบการ ครั้งหนึ่งของผู้เข้ารับการศึกษาเลือกสาขาวิชาชีพที่ฝึกอบรมตามความสนใจและร้อยละ 20 ตัดสินใจเรียนตามสาขาที่เห็นว่าหางานง่าย ด้านความคิดเห็นต่อการฝึกผู้เข้ารับการอบรมส่วนใหญ่ มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับดี และปัญหาระหว่างการฝึกอบรม พบในเรื่องค่าใช้จ่าย และการจรรยา

คนัย สุชีพจน์ (2538 : อ่างในทัศนีย์ สันสุวรรณ 2544:19) ศึกษาวิจัยเรื่อง การ ติดตามผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการโรงแรม สถาบัน เทคโนโลยีราชมงคล พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษาเห็นด้วยกับข้อคำถามเกี่ยวกับหลักสูตรในด้าน จุดมุ่งหมายในระดับมากด้านเนื้อหาเพื่อการประยุกต์ใช้ในการ ปฏิบัติงาน ด้านการจัดการเรียน การสอน และด้านฝึกอาชีพในระดับปานกลาง ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้สำเร็จการศึกษาและ ผู้บังคับบัญชาเกี่ยวกับการ ปฏิบัติงาน ในหน้าที่ของบุคคลด้านโรงแรมในด้านนำความรู้ไปใช้ ความสามารถในการทำบัญชี ความรู้ความสามารถพิเศษ ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติ หน้าที่บุคลิกภาพของผู้ให้บริการ ทักษะต่อวิชาชีพ พ และมนุษยสัมพันธ์ ซึ่งปรากฏว่ามีความ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ในหัวข้อความรู้เกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์การ ปฏิบัติงานที่ถูกต้อง ความรู้เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ และสถานที่ที่น่าสนใจในท้องถิ่น ความรู้ รอบตัว ความสามารถในการใช้เครื่อ ืองพิมพ์ดีด ความรู้และความสามารถในการสื่อความหมาย ความสามารถในการประสานงานกับผู้อื่น ความขยันหมั่นเพียรในการทำงาน การเรียนรู้งานใหม่ อย่างรวดเร็ว การรักษาสุขภาพอนามัย และความสะอาด การยอมรับความผิดพลาดของตนเอง มี ความอดทน ตรงต่อเวลา มีจิตใจใคร่รับใ ช้ผู้อื่น และพร้อมที่จะให้บริการผู้อื่นทุกเมื่อตั้งใจ ปฏิบัติงาน ตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย มีความภาคภูมิใจในงานที่ปฏิบัติ การเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ และความสามารถในการปฏิบัติงานอยู่เสมอ ให้ความช่วยเหลือผู้อื่น เป็นที่รักใคร่และชื่นชม ของผู้บังคับบัญชาและเพื่อน

ศุรเกียรติ์ ยอดวิเศษ (2539) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประกอบอาชีพอิสระของผู้สำเร็จ การศึกษาวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้นจากวิทยาลัยสารพัดช่างเชียงใหม่ พบว่าการประกอบอาชีพ อิสระของหน่วยงานส่วนมากมีเหตุผลและแรงจูงใจในการประกอบอาชีพอิสระคล้ายคลึงกันคือ สภาพการประกอบอาชีพอิสระของผู้สำเร็จการศึกษาวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้นพบว่าเคยเป็น ลูกจ้าง มาก่อน ปัจจัยที่ผลักดันหรือสนับสนุนการประกอบอาชีพอิสระคือ การมีความรู้ความสามารถ มี ความตั้งใจในการประกอบอาชีพมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีแรงจูงใจ มีทัศนคติที่ดีต่ออาชีพ มีความ มานะอดทน มีผู้ใกล้ชิดให้กำลังใจ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และมีผู้แนะนำช่วยเหลือ

กุลฐนัญญ์ ดีเอื้อ (2542) ได้ทำวิจัย เรื่องการบริการวิชาชีพแก่ชุมชนของวิทยาลัยการ อาชีพในจังหวัดสุรินทร์ พบว่าชุมชนมีความพึงพอใจต่อการบริการวิชาชีพของวิทยาลัยการอาชีพ ในจังหวัดสุรินทร์ ในระ ดับมาก ภาวการณ์มีงานทำอยู่ในระดับปานกลางผู้ใช้บริการมีความพึง พอใจอยู่ในระดับปานกลาง ชุมชนต้องการให้เปิดสอน สาขาวิชาช่างซ่อมเครื่องยนต์ดีเซล อันดับ 3 ควรปรับปรุงหลักสูตรที่เน้นการปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี

เพ็ญประภา หวานคำ (2542) ได้ทำการวิจัยเรื่องการติดต ามผลการฝึกอบรมวิชาชีพ หลักสูตรระยะสั้น วิชาเทคนิคไทย จัดโดยศูนย์พัฒนาสมรรถภาพคนตาบอด จังหวัดนนทบุรี ของ มหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า การนำความรู้ไปใช้ของผู้ผ่านการฝึกอบรมวิชาชีพหลักสูตรระยะ สั้น วิชาเทคนิคไทยและสภาพปัญหาในการปฏิบัติหลังผ่านการฝึกอบรมคนตาบอด พบว่า คนตา บอดที่ผ่านการฝึกอบรมเป็นเพศชายทั้งหมด และนำความรู้ไปใช้ทั้ง 4 วิชา คือหลักพื้นฐานในการ นวด การนวดพื้นฐาน 6 ท่า การนวดแบบประยุกต์และการนวดเฉพาะจุด และที่ใช้มากที่สุด คือ การ นวดพื้นฐาน 6 ท่า ในส่วนของสภาพปัญหา พบว่าผู้หมวดไม่นำหลักของการนวดแผนไทยไปใช้

ทัศนีย์ สิ้นสุวรรณ และคณะ (2544) ได้ทำการวิจัยเรื่องการติดตามบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ประจำปีการศึกษา 2541 พบว่าความรู้ และประสบการณ์ที่ได้รับ การนำไปใช้ประโยชน์และความเหมาะสมกับการ ปฏิบัติงานในระดับ มากยกเว้นการใช้ภาษาอังกฤษ กฤษ วิทยาศาสตร์ ทั่วไป การเขียนรายงานระบบการปกครองของ ประเทศได้รับในระดับปานกลาง และการนำไปใช้ประโยชน์ในระดับมาก นำความรู้ไปใช้ ประโยชน์สำหรับการดำรงชีวิต ครอบครัว หน้าที่การงาน และการช่วยเหลือผู้อื่นในระดับมาก การพัฒนาชุมชนในระดับปานกลาง และในการศึกษาต่อในระดับน้อย

บังอร โปธินิมแดง (2544) ได้ทำการ วิจัย เรื่อง การติดตามผลการฝึกอบรมวิชาชีพ ระยะสั้น หลักสูตรเครื่องหอม ของซาร์ว่ย ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พบว่า ผู้ผ่านการ ฝึกอบรมวิชาชีพระยะสั้น หลักสูตรเครื่องหอม ของซาร์ว่ย ได้นำความรู้ และทักษะ ในการทำเครื่อง หอม ของซาร์ว่ยไปใช้ในการปฏิบัติงานในระดับมาก เช่นการทำบุนหงาดอกไม้สด บุนหงาดอกไม้แห้ง

การอบกลั่นรำ ทำเทียนหอม แป้งรำ แป้งพวง น้ำอบไทย น้ำปรุง และรูปหอม มีเจตคติในการทำเครื่องหอม ของข้าราชการ รวมทั้งมีความเชื่อมั่นเชิงอนุรักษ์ และภาคภูมิใจที่ เป็นผู้สืบสานมรดกทางภูมิปัญญาไทยโดยสภาพรวมระดับมาก ผู้ผ่านการอบรมมีความคิดเห็นว่าวิทยาการมีความรู้ความสามารถสร้างบรรยากาศที่น่าสนใจก่อนการอบรมและหลังการอบรม เนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรม สภาพการจัดฝึกอบรม และการประชาสัมพันธ์ข่าวในการฝึกอบรม ผู้ผ่านการอบรมให้ความเห็นในระดับมาก

สมมาศ สมบัติดี (2545) ได้ทำวิจัยเรื่อง การติดตามผลการอบรมหลักสูตรระยะสั้นผู้xorรับใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถทุกประเภทชนิดที่ 2 ตามพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. 2522 ของ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ในระดับมากในเนื้อหาวิชาที่อบรมในทุกด้านและในด้านการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ปฏิบัติ มีการนำความรู้ไปใช้ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ากลุ่มตัวอย่างการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ปฏิบัติมากที่สุดในเรื่อง การเดินรถรอบรถเพื่อตรวจสอบลมยางล้อรถก่อนออกเดินทาง และการตรวจสอบระดับระบายนํ้าร้อนหม้อน้ำรถก่อนการเดินทาง นอกจากนี้พบว่ากลุ่มตัวอย่างการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ปฏิบัติน้อยที่สุดในเรื่อง การให้สัญญาณไฟฉุกเฉินเมื่อมาถึงทางร่วมทางแยกแทนการชะลอรถหรือหยุดรถ

ชมพูนุช จารีนุรณภาพ (2547) ได้ทำวิจัยเรื่อง การติดตามผลผู้จบหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้น ของมหาวิทยาลัยศิลปากร พบว่า การนำความรู้ไปใช้เพื่อเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต ของผู้จบหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้น หลักสูตร 30 ชั่วโมง โดยภาพรวมและรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมาก การนำความรู้ไปใช้เพื่อประกอบอาชีพอิสระของผู้จบหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้น 30 ชั่วโมง โดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก ยกเว้นมีความสามารถจัดการแก้ไขปัญหาได้ เมื่อมีข้อผิดพลาดทางด้านการเงิน สามารถเจรจาขอกู้เงินเพื่อมาลงทุนเป็นผลสำเร็จ อยู่ในระดับปานกลาง และในการประกอบอาชีพเคยมีข้อผิดพลาดเกี่ยวกับการจัดการทางการเงินอยู่ในระดับน้อย การนำความรู้ไปใช้เพื่อการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของผู้จบหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้น หลักสูตร 30 ชั่วโมง โดยภาพรวมและรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมาก ปัญหาอุปสรรคพบว่า ด้านการเรียนการสอน วัสดุอุปกรณ์น้อยไม่เพียงพอกับผู้เรียน ด้านการนำความรู้ไปใช้ผู้จบหลักสูตรขาดทักษะพื้นฐานและประสบการณ์ในการเรียนรู้ วัสดุที่ใช้ราคาแพง บางครั้งสินค้าที่ผลิตเกิดการเสียหาย และขาดแหล่งแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในชุมชน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีจุดประสงค์เพื่อติดตามผลการศึกษาวิชาชีพ ระยะเวลาของ ผู้จบการศึกษาจาก โรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) รุ่นที่ 3 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 400 คน

วัตถุประสงค์สำคัญในการวิจัยเพื่อ เปรียบเทียบผลการศึกษาวิชาชีพระยะเวลาของ ผู้จบ การศึกษา จำแนกตาม เพศ อายุ และสาขาวิชาที่จบการ ตลอดจนศึกษาข้อเสนอแนะในการปรับปรุง การศึกษาวิชาชีพระยะเวลาของโรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) โดยจะได้นำเสนอ กระบวนการวิจัยตามลำดับดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. วิธีสร้างเครื่องมือในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. วิธีการวิเคราะห์ ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วยผู้สำเร็จการศึกษาของโรงเรียนฝึกออาชีพ กรุงเทพมหานคร (บางรัก) รุ่นที่ 3 ปี การศึกษา 2549 จำนวน 400 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัย ประกอบด้วย ผู้สำเร็จการศึกษาระดับวิชาชีพ ของโรงเรียน ฝึกออาชีพ กรุงเทพมหานคร (บางรัก) รุ่นที่ 3 ปี การศึกษา 2549 จำนวน 196 คน จากการกำหนด จำนวนตามตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) และใช้การสุ่มอย่างง่าย

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามผู้สำเร็จการศึกษาวิชาชีพระยะเวลา มี 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับ สถานะภาพของผู้สำเร็จการศึกษาวิชาชีพพระยะสัน ได้แก่ สถานภาพที่จบการศึกษาและสถานที่ทำงานหลังจบการศึกษา

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับความรู้และประสบการณ์ของผู้สำเร็จการฝึกอาชีพ ได้แก่ คุณค่าและประโยชน์ของชุดวิชาในหลักสูตร ระดับความรู้ ความสามารถ และทักษะที่ได้รับ การนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ และนำไปพัฒนาวิชาชีพคุณลักษณะของผู้สำเร็จการฝึกอาชีพที่หน่วยงานต้องการ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อ โรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) ประเด็นเกี่ยวกับหลักสูตร ระยะเวลาที่ศึกษา ผู้สอน วัสดุอุปกรณ์ การฝึกงาน ฯลฯ

3. วิธีสร้างเครื่องมือในการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยศึกษาหลักเกณฑ์การสร้างเครื่องมือจากตำรา เอกสารต่าง ๆ ดังนี้

3.1 ศึกษาค้นคว้าเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวกับการติดตามผลการศึกษาของผู้สำเร็จการฝึกอาชีพ

3.2 สร้างแบบสอบถามตามกรอบการวิจัย

3.3 นำแบบสอบถามเสนอต่อ อาจารย์ ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบแก้ไข ให้คำปรึกษาเสนอแนะ และปรับปรุงแก้ไข

3.4 นำแบบสอบถาม ที่ผ่าน การแก้ไขปรับปรุงแล้ว เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน พิจารณาเสนอแนะและปรับปรุงแก้ไข

3.5 นำแบบสอบถามที่ได้รับจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ไปหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างหัวข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of item objective congruence : IOC) และมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ .98

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยส่งหนังสือขอความร่วมมือพร้อมทั้งแบบสอบถามของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยของโรงเรียนฝึกออาชีพรุงเทพมหานคร (บางรัก) ทางไปรษณีย์ทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ และผู้วิจัยนำไปให้ด้วยตัวเองจำนวน 196 ฉบับ ได้รับคืน จำนวน 196 ฉบับ คิดเป็นร้อยละร้อย

5. วิธีการวิเคราะห์ ข้อมูล

5.1 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามไปประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อหาค่าสถิติต่าง ๆ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่าความแตกต่างรายคู่ (t-test) , ทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และทดสอบรายคู่โดยใช้วิธีการ เซฟเฟ ค่าสถิติต่าง ๆ ที่ใช้มีดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์สถานภาพ ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ใช้สถิติการแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบผลการศึกษาระดับปริญญาตรี ของผู้จบการศึกษาจากโรงเรียนฝึกออาชีพรุงเทพมหานคร (บางรัก) ใช้ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าความแตกต่างรายคู่ (t-test), ทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และทดสอบรายคู่

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของที่มีต่อผู้สำเร็จ การฝึก วิชาชีพใช้ การแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ

5.2 เกณฑ์การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้เกณฑ์วิเคราะห์ข้อมูล มีลักษณะเป็นมาตรส่วนประมาณค่า (Rating Scales) แบ่งเป็น 5 ระดับตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) ซึ่งมีเกณฑ์ในการให้คะแนนดังนี้ (บุญธรรม กิจปรีดา บริสุทธิ์, 2537:161)

5	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด/พึงพอใจมากที่สุด
4	หมายถึง	เห็นด้วยมาก/พึงพอใจมาก

3	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง/พึงพอใจปานกลาง
2	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย/พึงพอใจน้อย
1	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด/พึงพอใจน้อยที่สุด

5.2 เกณฑ์การแปลผลข้อมูล ใช้เกณฑ์การแปล ความหมาย ดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์ , 2538:9)

คะแนนเฉลี่ย 4.50 - 5.00	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด/พึงพอใจมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 3.50 - 4.49	หมายถึง	เห็นด้วยมาก/พึงพอใจมาก
คะแนนเฉลี่ย 2.50 - 3.49	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง/พึงพอใจปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.50 - 2.49	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย/พึงพอใจน้อย
คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.49	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด/พึงพอใจน้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องการติดตามผลการศึกษาวิชาชีพระยะสั้นของผู้จบการศึกษาจากโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก)

ผู้วิจัยครั้งนี้ได้ส่งแบบสอบถามไปทั้งสิ้นจำนวน 196 ฉบับ ได้รับกลับคืนมาจำนวน 196 ฉบับ คิดเป็นร้อยละร้อย หลังจากที่ได้ตรวจสอบ ความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกฉบับแล้วได้นำเข้าสู่การวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป ปรากฏผลการวิจัยดังจะได้นำเสนอตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้การวิเคราะห์โดยการหาค่าการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ผลการศึกษาวิชาชีพระยะสั้นของผู้จบการศึกษาจากโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) โดยแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ตอนกล่าวคือ

1) ระดับ ความคิดเห็นเกี่ยวกับ ผลการศึกษาวิชาชีพระยะสั้นของผู้จบการศึกษาจากโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) ในภาพรวมและรายด้านจากการวิเคราะห์จากค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2) การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของของผู้จบการศึกษาจากโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) ที่มีต่อการศึกษาวิชาชีพระยะสั้น ในด้านเพศ ใช้การทดสอบค่าที (t-test) ส่วนการวิเคราะห์ค่าความแตกต่างด้าน อายุและสาขาวิชาที่จบการศึกษา ใช้การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวน (ANOVA) และทดสอบรายคู่

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการศึกษาวิชาชีพระยะสั้นของโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) ใช้การวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ

ตอนที่ 1 : ผลการวิเคราะห์ ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้การวิเคราะห์โดยการหาค่าการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลเกี่ยวกับเพศ อายุ และสาขาวิชาที่จบการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม	รายละเอียด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ	1. ชาย	101	51.53
	2. หญิง	95	48.47
	รวม	196	100.00
2. อายุ	1. ต่ำกว่า 30 ปี	43	21.93
	2. 30 – 45 ปี	101	51.53
	3. 45 ปีขึ้นไป	52	26.53
รวม	196	100.00	
3. สาขาวิชาที่จบการศึกษา	1. วิชาพาณิชยกรรม	98	50.00
	2. วิชาอุตสาหกรรม	17	8.70
	3. วิชาคหกรรม	49	25.00
	4. วิชาศิลปกรรม	32	16.30
รวม	196	100.00	
4. อาชีพหลังจบการศึกษา	1. งานราชการหรือรัฐวิสาหกิจ	36	18.40
	2. งานเอกชน	97	49.50
	3. ธุรกิจส่วนตัว	43	21.90
	4.ว่างงาน	8	4.10
	5. อื่น ๆ	12	6.10
รวม	196	100.00	

ตาราง 4.1 (ต่อ)

สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม	รายละเอียด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
5. ระยะเวลาการเข้าสู่อาชีพหลังจบการศึกษา	1. ได้งานทันทีหลังจบการศึกษา	6	3.10
	2. ได้งานทำภายในระยะเวลา 1 ปี	0	0.00
	3. ได้งานทำภายในระยะเวลา 2 ปี	0	0.00
	4. ได้งานทำภายในระยะเวลา 3 ปี	0	0.00
	5. มีงานทำอยู่แล้ว	162	82.70
	6. ประกอบอาชีพอิสระ	18	9.20
	7. กำลังศึกษาอยู่	7	3.60
	8.ว่างงาน	3	1.40
	9. ตกงาน	0	0.00
	10. ยังไม่สามารถหางานได้	0	0.00
รวม		196	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 196 คน จำแนกเป็นกลุ่มต่างๆ ได้ดังต่อไปนี้จำแนกตามเพศ ปรากฏว่าเป็นเพศชาย จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 51.50 เพศหญิง 95 คน คิดเป็นร้อยละ 48.50 โดยมีอายุต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 21.90 มีอายุระหว่าง 30 – 40 ปี จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 51.60 มีอายุมากกว่า 45 ปี จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 26.50 สำหรับสาขาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ปรากฏว่าเป็นสาขาวิชาพาณิชยกรรม จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 สาขาวิชาอุตสาหกรรม จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 8.70 สาขาวิชาคหกรรม จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 สาขาวิชาศิลปกรรม จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 16.30

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ผลการศึกษาวิชาชีพระยะสั้นของผู้จบการศึกษาจากโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) จำแนกตาม เพศ อายุ และสาขาวิชาที่จบการศึกษา

2.1 การวิเคราะห์ ระดับ ความคิดเห็น เกี่ยวกับ ผลการศึกษาวิชาชีพระยะสั้นของผู้จบการศึกษาจากโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) ในภาพรวมและรายด้าน ปรากฏตามตารางที่ 4.2 – 4.8

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ผลการศึกษาวิชาชีพระยะสั้นของ โรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) ในภาพรวมและรายด้านของผู้จบการศึกษาจากโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก)

องค์ประกอบการติดตามผลผู้จบการศึกษา จากโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก)	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D	ระดับความคิดเห็น/ระดับ ความพึงพอใจ
1. ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน	3.57	0.75	มาก
2. ด้านความรู้ความสามารถจากการฝึกอบรม	3.58	0.76	มาก
3. ด้านการฝึกอาชีพและประสบการณ์ระหว่างเรียน	3.38	0.88	ปานกลาง
4. ด้านการนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพ	3.48	0.82	ปานกลาง
5. ด้านความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการศึกษาของ สถานศึกษา	3.16	0.82	ปานกลาง
6. ด้านความพึงพอใจของผู้ประกอบการ	3.67	0.73	มาก
รวม	3.51	0.75	มาก

จากตารางที่ 4.2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นตามองค์ประกอบของการติดตามผลของการศึกษาวิชาชีพระยะสั้นของผู้จบการศึกษาจากโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) ในภาพรวมทุกองค์ประกอบ พบว่า ผู้จบการศึกษามีความคิดเห็นด้วยหรือความพึงพอใจต่อการดำเนินของสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.51$, S.D = 0.75) และเมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบ พบว่าด้านผู้ประกอบการ มีความเห็นด้วยหรือความพึงพอใจ ระดับมากเป็นอันดับแรก ($\bar{X} = 3.67$, S.D = 0.73) รองลงมาได้แก่ด้าน ความรู้ความสามารถจากการฝึกอบรมมีความเหมาะสมระดับ มาก ($\bar{X} = 3.58$, S.D =

0.76) และด้านที่ต่ำสุด คือ ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการศึกษาของสถานศึกษาในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.16, S.D = 0.82$)

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าระดับความคิดเห็นของผู้จบการศึกษาหลักสูตรระยะสั้นจากโรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) เกี่ยวกับผลการศึกษาวิชาชีพระยะสั้น จำแนกตามองค์ประกอบด้านหลักสูตรการเรียนการสอน

ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D	ระดับความคิดเห็น/ ระดับความพึงพอใจ
1. เนื้อหามีความทันสมัย	3.62	0.54	มาก
2. หลักสูตรเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน	3.59	0.83	มาก
3. เนื้อหาการเรียนการสอนและการฝึกอชีพเพียงพอต่อการทำงาน	3.37	0.75	ปานกลาง
4. กิจกรรมเสริมหลักสูตรมีการแทรกจริยธรรมในการทำงาน	3.34	0.70	ปานกลาง
5. หลักสูตรมีความเหมาะสมกับระยะเวลาการฝึกอบรม	3.23	0.87	ปานกลาง
6. หลักสูตรการเรียนการสอนมีความหลากหลายในเนื้อหาสาระวิชา	3.68	0.80	มาก
7. หลักสูตรมีความสอดคล้องกับตลาดแรงงาน	3.63	0.69	มาก
8. หลักสูตรมีความเหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น	3.48	0.86	ปานกลาง
9. หลักสูตรสามารถนำไปพัฒนางานที่ทำได้	3.81	0.73	มาก
10. หลักสูตรสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	3.95	0.77	มาก
รวม	3.57	0.75	มาก

จากตารางที่ 4.3 การวิเคราะห์ความคิดเห็นตามองค์ประกอบย่อยด้านหลักสูตรการเรียนการสอนของผู้จบการศึกษาจากโรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) พบว่าผู้จบการศึกษามีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X} = 3.57$, S.D = 0.75) และเมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบย่อยพบว่าผู้จบการศึกษาเห็นว่าด้านหลักสูตรสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ระดับมากเป็นอันดับแรก ($\bar{X} = 3.95$, S.D = 0.77) รองลงมาได้แก่ด้านหลักสูตรสามารถนำไปพัฒนางานที่ทำได้ ($\bar{X} = 3.81$,

S.D = 0.73) และด้านที่ต่ำสุด คือ หลักสูตรมีความเหมาะสมกับระยะเวลาการ ฝึกอบรม ($\bar{X} = 3.23$, S.D = 0.87)

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าระดับความคิดเห็นของผู้จบการศึกษาจาก
โรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) เกี่ยวกับผลการศึกษาวชิชาชีพระยะสั้น จำแนก
ตามองค์ประกอบ ด้านความรู้ความสามารถจากการฝึกอบรม

ด้านความรู้ความสามารถจากการฝึกอบรม	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D	ระดับความคิดเห็น/ ระดับความพึงพอใจ
1. ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปประกอบอาชีพได้	3.60	0.79	มาก
2. ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปปรับใช้กับชีวิตประจำวัน ได้อย่างเหมาะสม	3.71	0.84	มาก
3. ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปประยุกต์ ใช้กับการ ปฏิบัติงาน	3.76	0.79	มาก
4. ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปใช้ในการวางแผนและ จัดการระบบการทำงาน	3.49	0.71	ปานกลาง
5. ความรู้ที่ได้รับสามารถศึกษาค้นคว้าเพื่อแก้ปัญหาและ พัฒนาวิชาชีพได้ความรู้ที่ได้รับ	3.58	0.72	มาก
6. สามารถนำไปใช้กับเทคโนโลยีสมัยใหม่	3.72	0.71	มาก
7. ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปใช้ตรวจสอบและ ประเมินผลงาน	3.44	0.80	ปานกลาง
8. ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปใช้ในการมีมนุษยสัมพันธ์ กับผู้อื่น	3.58	0.55	มาก
9. ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปปรับตัวเข้ากับ สภาวะการ ได้	3.59	0.93	มาก
10. ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปใช้สร้างจรรยาบรรณใน วิชาชีพ	3.38	0.77	ปานกลาง
รวม	3.58	0.76	มาก

จากตารางที่ 4.4 การวิเคราะห์ความคิดเห็นตามองค์ประกอบย่อยด้าน ของผู้จบการศึกษา จากโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) พบว่าผู้จบการศึกษา มีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X} = 3.58, S.D = 0.76$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบย่อยพบว่า ผู้จบการศึกษา เห็นว่าด้าน

ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการปฏิบัติงาน ระดับมากเป็นอันดับแรก ($\bar{X} = 3.76, S.D = 0.79$) รองลงมาได้แก่ด้าน ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปใช้กับเทคโนโลยี สมัยใหม่ ($\bar{X} = 3.72, S.D = 0.71$) และด้านที่ต่ำสุด คือ ด้าน ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปใช้สร้างจรรยาบรรณในวิชาชีพ ($\bar{X} = 3.38, S.D = 0.77$)

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าระดับความคิดเห็นของผู้จบการ ศึกษาจาก โรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) เกี่ยวกับผลการศึกษาวิชาชีพระยะสั้น จำแนก ตามองค์ประกอบด้านการฝึกอาชีพและประสบการณ์ระหว่างเรียน

ด้านการฝึกอาชีพและประสบการณ์ระหว่างเรียน	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D	ระดับความคิดเห็น/ ระดับความพึงพอใจ
1. การฝึกและอบรมประสบการณ์ระหว่างเรียนเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน	3.27	87.00	ปานกลาง
2. การฝึกและอบรมประสบการณ์ระหว่างเรียนต้องอบรมเพิ่มเติมภายหลัง	3.31	0.91	ปานกลาง
3. การฝึกและอบรมประสบการณ์ระหว่างเรียนหน่วยงานมีการอบรมเพิ่มเติมให้ในสถานประกอบการ	2.71	1.15	ปานกลาง
4. การฝึกและอบรมประสบการณ์ระหว่างเรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการปฏิบัติงานได้	3.38	0.80	ปานกลาง
5. การฝึกและอบรมประสบการณ์ระหว่างเรียนสามารถนำไปแก้ปัญหาและพัฒนาวิชาชีพได้	3.57	0.92	มาก
6. การฝึกและอบรมประสบการณ์ระหว่างเรียนในเรื่องการนำเทคโนโลยีมาช่วยการทำงาน	3.59	0.86	ปานกลาง
7. การฝึกและอบรมประสบการณ์ระหว่างเรียนนำมาวางแผนและจัดระบบงานได้	3.41	0.88	ปานกลาง
8. การฝึกและอบรมประสบการณ์ระหว่างเรียนมีการนำความรู้เรื่องความปลอดภัยมาใช้	3.29	0.90	ปานกลาง
9. การฝึกและอบรมประสบการณ์ระหว่างเรียนช่วยให้มีอาชีพที่มั่นคง	3.65	0.79	มาก
10. ประสบการณ์ที่ได้รับเป็นพื้นฐานในการพัฒนางานที่ทำ	3.67	0.80	มาก
รวม	0.38	0.88	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.5 การวิเคราะห์ความคิดเห็นตามองค์ประกอบย่อยด้าน การฝึกอาชีพและ ประสบการณ์ระหว่างเรียนพบว่าผู้จบการศึกษา มีความ พึงพอใจในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.38$, S.D =

0.88) และเมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบย่อยพบว่า ผู้จบการศึกษา เห็นว่าด้าน การฝึกและอบรม ประสบการณ์ที่ได้รับเป็นพื้นฐานในการพัฒนางานที่ทำ ในระดับมากเป็นอันดับแรก ($\bar{X} = 3.67$, S.D = 0.80) รองลงมาได้แก่ด้าน การฝึกอบรมและประสบการณ์ระหว่างเรียนช่วยให้มีอาชีพที่มั่นคง ($\bar{X} = 3.65$, S.D = 0.79) และด้านที่ต่ำสุด คือ การฝึกและอบรมประสบการณ์ระหว่างเรียน หน่วยงานมีการอบรมเพิ่มเติมไว้ในสถานประกอบการ ($\bar{X} = 2.71$, S.D = 1.15)

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าระดับความคิดเห็นของผู้จบการศึกษาจาก
โรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) เกี่ยวกับผลการศึกษาวิชาชีพระยะสั้น จำแนก
ตามองค์ประกอบด้านการนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพ

ด้านการนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพ	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D	ระดับความคิดเห็น/ ระดับความพึงพอใจ
1. ความรู้ที่ได้ทำให้มีอาชีพมั่นคง	3.44	0.79	ปานกลาง
2. ความรู้เรื่องความปลอดภัยนำไปใช้ในการทำงานได้	3.51	0.82	มาก
3. ความรู้ที่ได้รับเป็นพื้นฐานในการพัฒนาวิชาชีพ	3.81	0.70	มาก
4. ความรู้และทักษะที่ได้รับตรงกับงาน	3.32	0.80	ปานกลาง
5. ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปใช้แก้ปัญหาในการทำงาน ร่วมกับผู้อื่นได้	3.52	0.97	มาก
6. ความรู้ที่ได้ตรงกับอาชีพที่ทำ	3.24	1.09	ปานกลาง
7. ความรู้ที่ได้เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน	3.58	0.73	มาก
8. ความรู้เรื่องความปลอดภัยนำไปใช้ในการปฏิบัติงานได้	3.20	0.60	ปานกลาง
9. ความรู้ที่ได้มีความทันสมัย	3.63	0.83	มาก
10. ความรู้ที่ได้รับเป็นพื้นฐานในการทำงาน	3.55	0.92	มาก
	3.48	0.82	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.6 การวิเคราะห์ความคิดเห็นตามองค์ประกอบย่อยด้านการนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพพบว่าผู้จบการศึกษามีความพึงพอใจในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.48$, S.D = 0.82) และเมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบย่อยพบว่า ผู้จบการศึกษาเห็นว่าด้านความรู้ที่ได้รับเป็นพื้นฐานในการพัฒนาวิชาชีพระดับมากเป็นอันดับแรก ($\bar{X} = 3.81$, S.D = 0.70) รองลงมาได้แก่ด้าน ความรู้ที่ได้มีความทันสมัย ($\bar{X} = 3.63$, S.D = 0.83) และด้านที่ต่ำสุด คือ ด้านความรู้เรื่องความปลอดภัยนำไปใช้ในการ ($\bar{X} = 3.20$, S.D = 0.60)

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าระดับความคิดเห็นของผู้จบการศึกษาจาก
โรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) เกี่ยวกับผลการศึกษาวิชาชีพระยะสั้น จำแนก
ตามองค์ประกอบด้านความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

ด้านความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการศึกษา ของสถานศึกษา	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D	ระดับความคิดเห็น/ ระดับความพึงพอใจ
1. การประยุกต์สิ่งที่เรียนไปใช้กับการปฏิบัติงาน	3.39	1.00	ปานกลาง
2. การนำวางแผนและจัดระบบงานในการประกอบ อาชีพ	3.39	0.86	ปานกลาง
3. การนำไปแก้ปัญหาและพัฒนาวิชาชีพ	3.47	0.80	ปานกลาง
4. การใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการปฏิบัติงาน	3.72	0.80	มาก
5. การมีมนุษยสัมพันธ์กับผู้อื่น	3.54	0.78	มาก
6. การได้รับความรู้และประสบการณ์ไปประกอบวิชาชีพ	3.50	0.78	มาก
7. การได้ประกอบอาชีพที่มั่นคง ปลอดภัยไปใช้ในการ ทำงาน	3.41	0.76	ปานกลาง
8. การได้รับความรู้และประสบการณ์เรื่องความปลอดภัย ไปใช้ในการทำงาน	3.24	0.73	ปานกลาง
9. ความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับเป็นพื้นฐานในการ ทำงาน	3.72	0.90	มาก
10. ความรู้และทักษะที่ได้รับตรงกับงาน	3.16	0.81	ปานกลาง
รวม	3.16	0.82	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.7 การวิเคราะห์ความคิดเห็นตามองค์ประกอบ ย่อยด้านความพึงพอใจที่มีต่อ
การจัดการศึกษาของสถานศึกษาพบว่าผู้จบการศึกษามีความพึงพอใจในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.16$, S.D
= 0.82) และเมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบย่อย พบว่า ผู้จบการศึกษา เห็นว่าด้านความรู้และ
ประสบการณ์ที่ได้รับเป็นพื้นฐานในการทำงาน และการใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการปฏิบัติงาน ระดับ
มากเป็นอันดับแรก ($\bar{X} = 3.72$, S.D = 0.90) รองลงมาได้แก่ด้าน การมีมนุษยสัมพันธ์กับผู้อื่น ($\bar{X} =$
3.54, S.D = 0.78) และด้านที่ต่ำสุด คือ ด้านความรู้และทักษะที่ได้รับตรงกับงาน ($\bar{X} = 3.16$, S.D = 0.81)

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าระดับความคิดเห็นของผู้จบการศึกษาจาก
โรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) เกี่ยวกับผลการศึกษาวิชาชีพระยะสั้น จำแนก
ตามองค์ประกอบด้านความพึงพอใจของผู้ประกอบการ

ด้านความพึงพอใจของผู้ประกอบการ	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D	ระดับความคิดเห็น/ ระดับความพึงพอใจ
1. ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน	3.69	0.80	มาก
2. การปรับตัวเข้ากับเพื่อนร่วมงานได้ดี	3.80	0.70	มาก
3. สามารถเรียนรู้งานได้เร็วและสามารถปรับตัวได้ดีใน การปฏิบัติงาน	3.72	0.66	มาก
4. การมีจรรยาบรรณในการประกอบวิชาชีพ	3.36	0.78	ปานกลาง
5. ความสามารถในการประยุกต์สิ่งที่เรียนไปใช้กับการ ปฏิบัติงานได้	3.60	0.83	มาก
6. การตรงต่อเวลาและการปฏิบัติงานทันกับเวลาที่กำหนด	3.55	0.66	มาก
7. การยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น	3.64	0.61	มาก
8. ความกระตือรือร้นในการศึกษาค้นคว้า	3.84	0.71	มาก
9. ความซื่อสัตย์ในการปฏิบัติงาน	3.86	0.85	มาก
10. ความรับผิดชอบในหน้าที่และภารกิจที่ได้รับมอบหมาย	4.01	0.79	มาก
รวม	3.67	0.73	มาก

จากตารางที่ 4.7 การวิเคราะห์ หักความคิดเห็นตามองค์ประกอบย่อย ด้านความพึงพอใจของ
ผู้ประกอบการ พบว่าผู้จบการศึกษามีความพึงพอใจ ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.67, S.D = 0.73$) และเมื่อ
พิจารณาเป็นรายองค์ประกอบย่อยพบว่าผู้จบการศึกษาเห็นว่าด้านความรับผิดชอบในหน้าที่และภารกิจ
ที่ได้รับมอบหมายระดับมากเป็นอันดับแรก ($\bar{X} = 4.01, S.D = 0.79$) รองลงมาได้แก่ด้าน ความซื่อสัตย์
ในการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 3.86, S.D = 0.85$) และด้านที่ต่ำสุด คือ ด้านการมีจรรยาบรรณในการประกอบ
วิชาชีพ ($\bar{X} = 3.36, S.D = 0.78$)

2.2 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของผู้จบการศึกษาจากโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) ที่มีต่อการศึกษาวชิรยะชั้น ในด้านเพศใช้การ ทดสอบค่าที่ ส่วนการวิเคราะห์ ความแตกต่างด้านอายุและสาขาวิชาที่จบการศึกษา ใช้การวิเคราะห์ ค่าความแปรปรวนแบบทางเดียว ปรากฏตามตาราง 4.9 – 4.11

ตารางที่ 4.9 การเปรียบเทียบความคิดเห็นตามองค์ประกอบของการติดตามผลของผู้จบการศึกษาจากโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) จำแนกตามเพศ โดยการวิเคราะห์ค่าที่ (t-test)

องค์ประกอบการติดตามผลผู้จบการศึกษาจาก โรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก)	เพศ	\bar{X}	S.D	t	sig.
1. ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน	ชาย	3.58	0.77	1.75	0.334
	หญิง	3.94	0.69		
	รวม	3.76	0.73		
2. ด้านความรู้ความสามารถจากการฝึกอบรม	ชาย	3.61	0.77	1.95	0.170
	หญิง	3.55	0.71		
	รวม	3.58	0.74		
3. ด้านการฝึกอาชีพและประสบการณ์ระหว่างเรียน	ชาย	3.48	0.87	1.73	0.123
	หญิง	3.27	0.86		
	รวม	3.38	0.87		
4. ด้านการนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพ	ชาย	3.56	0.83	1.60	0.352
	หญิง	3.38	0.80		
	รวม	3.47	0.82		
5. ด้านความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการศึกษาของสถานศึกษา	ชาย	3.52	0.82	2.06	0.269
	หญิง	3.38	0.78		
	รวม	3.45	0.80		
6. ด้านความพึงพอใจของผู้ประกอบการ	ชาย	3.62	0.78	1.92	0.196
	หญิง	3.79	0.66		
	รวม	3.71	0.72		

ตาราง 4.9 (ต่อ)

องค์ประกอบการติดตามผลผู้จบการศึกษาจาก โรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก)	เพศ	\bar{X}	S.D	t	sig.
รวมทุกด้าน	ชาย	3.58	0.77	1.84	0.240
	หญิง	3.94	0.69		
	รวม	3.76	0.73		

* นัยสำคัญที่ระดับ = 0.05

จากตารางที่ 4.9 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้จบการศึกษาจากโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) ต่อผลการศึกษาวิชาชีพระยะสั้นเมื่อจำแนกตามเพศในภาพรวมพบว่าทั้งชายและหญิงมีความคิดเห็นต่อองค์ประกอบในการติดตามผลทุกด้านไม่แตกต่างกันและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทั้งชายและหญิงมีความคิดเห็นต่อองค์ประกอบแต่ละด้านไม่แตกต่างกันทุกด้าน

ตารางที่ 4.10 การเปรียบเทียบความคิดเห็นตามองค์ประกอบของการดี ตามผลของผู้จบการศึกษาจาก
โรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) จำแนกตามอายุ โดยการวิเคราะห์หาคความ
แปรปรวน

องค์ประกอบที่ติดตามผลผู้จบการศึกษา จากโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก)	แหล่งความ แปรปรวน	S.S.	df	MS	F	sig.
1. ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	0.625	2	0.313	0.523	0.594
	ภายในกลุ่ม	115.436	193	0.598		
	รวม	116.061	195			
2. ด้านความรู้ความสามารถจากการ ฝึกอบรม	ระหว่างกลุ่ม	1.778	2	0.889	2.963	0.054
	ภายในกลุ่ม	57.915	193	0.300		
	รวม	59.694	195			
3. ด้านการฝึกอาชีพและประสบการณ์ ระหว่างเรียน	ระหว่างกลุ่ม	0.868	2	0.434	0.879	0.417
	ภายในกลุ่ม	95.229	193	0.493		
	รวม	96.097	195			
4. ด้านการนำความรู้ไปใช้ในการประกอบ อาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	2.908	2	0.969	1.329	0.266
	ภายในกลุ่ม	140.010	193	0.729		
	รวม	142.918	195			
5. ด้านความพึงพอใจที่มีต่อการจัด การศึกษาของสถานศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	1.788	2	0.889	2.963	0.055
	ภายในกลุ่ม	57.916	193	0.300		
	รวม	60.604	195			
6. ด้านความพึงพอใจของผู้ประกอบการ	ระหว่างกลุ่ม	0.626	2	0.313	0.523	0.594
	ภายในกลุ่ม	115.436	193	0.598		
	รวม	116.062	195			
รวมทุกองค์ประกอบ	ระหว่างกลุ่ม	1.432	2	0.634	1.530	0.330
	ภายในกลุ่ม	96.918	193	0.503		
	รวม	98.350	195			

* นัยสำคัญที่ระดับ = 0.05

จากตารางที่ 4.10 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้จบการศึกษาจากโรงเรียนฝึกอาชีพรุงเทพมหานคร (บางรัก) ตามองค์ประกอบของการติดตามผลเมื่อจำแนกตามอายุในภาพรวมพบว่าทุกกลุ่มอายุมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกกลุ่มอายุมีความคิดเห็นต่อองค์ประกอบในการติดตามผลแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.11 การเปรียบเทียบความคิดเห็นตามองค์ประกอบของการติดตามผลของผู้จบการศึกษาจาก
โรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) จำแนกตามสาขาวิชาที่จบการศึกษา โดยการ
วิเคราะห์หาความแปรปรวน

องค์ประกอบการติดตามผลผู้จบการศึกษา จากโรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก)	แหล่งความ แปรปรวน	S.S.	df	MS	F	sig.
1. ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	2.497	3	0.832	1.349	0.260
	ภายในกลุ่ม	118.462	192	0.617		
	รวม	120.959	195			
2. ด้านความรู้ความสามารถจากการ ฝึกอบรม	ระหว่างกลุ่ม	1.617	3	0.539	0.858	0.464
	ภายในกลุ่ม	120.628	192	0.628		
	รวม	122.245	195			
3. ด้านการฝึกออาชีพและประสบการณ์ ระหว่างเรียน	ระหว่างกลุ่ม	4.807	3	1.602	2.765	0.053
	ภายในกลุ่ม	111.254	192	0.579		
	รวม	116.061	195			
4. ด้านการนำความรู้ไปใช้ในการประกอบ อาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	4.730	3	2.366	3.182	0.056
	ภายในกลุ่ม	143.472	192	0.743		
	รวม	148.204	195			
5. ด้านความพึงพอใจที่มีต่อการจัด การศึกษาของสถานศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2.750	3	1.375	2.152	0.119
	ภายในกลุ่ม	123.312	192	0.639		
	รวม	126.064	195			
6. ด้านความพึงพอใจของผู้ประกอบการ	ระหว่างกลุ่ม	10.183	3	3.610	5.153	0.002*
	ภายในกลุ่ม	134.516	192	0.701		
	รวม	145.347	195			
รวมทุกองค์ประกอบ	ระหว่างกลุ่ม	4.330	3	1.720	2.576	0.159
	ภายในกลุ่ม	125.229	192	0.651		
	รวม	129.559	195			

* นัยสำคัญที่ระดับ = 0.05

จากตารางที่ 4.11 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของของผู้จบการศึกษาจากโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) ต่อทุกองค์ประกอบในการติดตามผลในภาพรวมพบว่าผู้จบการศึกษามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าผู้จบการศึกษาทั้งหมดมีความคิดเห็นต่างกันในด้านความพึงพอใจของผู้ประกอบการเท่า นั้นจึงทดสอบความแตกต่างต่อไปเป็นรายคู่โดยใช้วิธีการของ Scheffe ตามตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ในด้านความพึงพอใจของผู้ประกอบการ ที่มีต่อผู้จบการศึกษาจากโรงเรียน นพิตอาชีพรุงเทพมหานคร (บางรัก) จำแนกตามสาขาวิชาที่จบการศึกษา โดยวิธีการของ Scheffe

สาขาวิชา	ศิลปกรรม = 3.13	อุตสาหกรรม = 3.41	พาณิชยกรรม = 3.65	คหกรรม = 3.84
ศิลปกรรม = 3.13	–	0.28	0.52*	0.71*
อุตสาหกรรม = 3.41	–	–	0.24	0.42
พาณิชยกรรม = 3.65	–	–	–	0.18
คหกรรม = 3.84	–	–	–	–

จากตารางที่ 4.12 พบว่าความคิดเห็นของผู้จบการศึกษาจากโรงเรียนนพิตอาชีพรุงเทพมหานคร (บางรัก) เฉพาะด้านความพอใจของผู้ประกอบการ เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ตามสาขาวิชาที่จบการศึกษา ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของผู้สำเร็จการศึกษาศิลปกรรม สาขาวิชาที่จบการศึกษา ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของผู้สำเร็จการศึกษาศิลปกรรม สาขาวิชา ศิลปกรรม เปรียบเทียบกับสาขาวิชา พาณิชยกรรม และสาขาวิชา คหกรรมเปรียบเทียบกับสาขาวิชาคหกรรม มีความแตกต่างกัน ส่วนสาขาอื่นไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะของผู้จบการศึกษาหลักสูตรระยะสั้น จากโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) โดยการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ และลำดับที่ ดังปรากฏตามตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะของผู้จบการศึกษาหลักสูตรระยะสั้นจาก โรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก)

องค์ประกอบการติดตามผลผู้จบการศึกษาจาก โรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก)	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)	ลำดับที่
ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน	90	100.00	-
1. เพิ่มหลักสูตรการเรียนการสอน	30	33.33	2
2. ปรับหลักสูตรให้ทันสมัยตลอดเวลา	45	50.00	1
3. ควรเพิ่มเนื้อหาในส่วนที่ไม่มีในตำราเรียน	15	16.67	3
ด้านความรู้ความสามารถจากการฝึกอบรม	30	100.00	-
1. ต้องอบรมเพิ่มเติม	10	33.33	2
2. เพียงพอต่อการประกอบอาชีพ	20	66.66	1
ด้านการฝึกอาชีพและประสบการณ์ระหว่างเรียน	55	100.00	-
1. เหมาะสมกับการนำไปประกอบอาชีพ	55	100.00	1
ด้านการนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพ	65	100.00	-
1. การเรียนการสอนควรนำไปประกอบอาชีพเสริมได้	35	58.33	1
2. ควรนำไปใช้กับงานที่ทำได้	25	41.66	2
ด้านความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการศึกษาของสถานศึกษา	40	100.00	-
1. บางวิชาสอนไม่เต็มที่	10	25.00	2
2. ควรมีการเพิ่มวิชาชีพต่าง ๆ ให้หลากหลายมากขึ้น	30	75.00	1
ด้านความพึงพอใจของผู้ประกอบการ	28	100.00	-
1. ต้องการผู้ชำนาญที่มีประสบการณ์มาก	20	71.43	1
2. มีความพึงพอใจในระดับพอใช้	8	28.57	2

ตาราง 4.13 (ต่อ)

องค์ประกอบการติดตามผลผู้จบการศึกษาจาก โรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก)	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)	ลำดับที่
อื่น ๆ	150	100	-
1. ควรติดเครื่องปรับอากาศทุกห้องเรียน	90	60.00	1
2. ควรมีลิฟต์เมื่อต้องขึ้นไปเรียนในชั้นสูง ๆ	70	46.66	2
รวมทุกองค์ประกอบ	150	100	

จากตารางที่ 4.13 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะของผู้จบการศึกษาจาก โรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) พบว่าผู้จบการศึกษาได้ให้ข้อเสนอแนะเป็นรายด้าน ดังนี้ ข้อเสนอแนะในด้านหลักสูตรการเรียนการสอนควรปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยตลอดเวลา ด้านความรู้ความสามารถจากการฝึกอบรมควรให้เพียงพอต่อการประกอบอาชีพ ด้านการฝึกออาชีพและประสบการณ์ระหว่างเรียนควรให้เหมาะสมกับการนำไปประกอบอาชีพ ด้านการนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพควรนำไปประกอบอาชีพเสริมได้ ด้านความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการศึกษาของสถานศึกษาควรเพิ่มวิชาชีพต่าง ๆ ให้หลากหลายมากขึ้น ด้านความพึงพอใจของผู้ประกอบการต้องการผู้ชำนาญที่มีประสบการณ์มาก และด้านอื่น ๆ ผู้จบการศึกษามีข้อเสนอแนะให้ติดเครื่องปรับอากาศทุกห้องเรียน

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการติดตามผลการศึกษาวิชาชีพระยะสั้นของผู้จบการศึกษาจากโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัย กรอบของการวิจัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. สรุปผลการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.1.1 เพื่อติดตามผลการศึกษาวิชาชีพระยะสั้นของผู้จบการศึกษาจากโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก)

1.1.2 เพื่อเปรียบเทียบผลการศึกษาวิชาชีพระยะสั้นของผู้จบการศึกษาจากโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) จำแนกตาม เพศ อายุ และสาขาวิชาที่จบการศึกษา

1.1.3 เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการศึกษาวิชาชีพระยะสั้นของโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก)

1.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.2.1 ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ผู้สำเร็จการศึกษาของโรงเรียนฝึกอาชีพ กรุงเทพมหานคร (บางรัก) รุ่นที่ 3 ปี การศึกษา 2549 จำนวน 400 คน

1.2.2 กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยเป็นผู้สำเร็จการฝึกอบรมวิชาชีพ ของโรงเรียนฝึกอาชีพ กรุงเทพมหานคร (บางรัก) รุ่นที่ 3 ปี การศึกษา 2549 จำนวน 196 คน

1.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม 1 ฉบับ จำนวน 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป สถานะภาพของผู้สำเร็จการฝึกอาชีพประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับสภาพทั่วไป ของผู้สำเร็จการฝึกอาชีพ ได้แก่ เพศ อายุ ตำแหน่ง และลักษณะงาน รายได้ ภูมิฐานะ

ตอนที่ 2 ความรู้และประสบการณ์ของผู้สำเร็จการศึกษาศึกษาได้แก่ คุณค่าและประโยชน์ของชุดวิชาในหลักสูตร ระดับความรู้ ความสามารถ และทักษะที่ได้รับ การนำความรู้ไป

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อหลักสูตร ระยะเวลาที่ศึกษา ผู้สอน วัสดุอุปกรณ์ ฯลฯ

1.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามสำหรับผู้จบการศึกษาจาก โรงเรียนฝึกอาชีพ กรุงเทพมหานคร (บางรัก) จำนวน 196 ฉบับ โดยผู้วิจัยได้โทรศัพท์ไปตรวจสอบว่าผู้จบการศึกษาดังกล่าวมีตัวตนอยู่จริง จึงได้ส่งแบบสอบถามไปให้ จากนั้นผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองทางโทรศัพท์ ทางไปรษณีย์และทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ได้รับการตอบกลับจำนวน 196 ฉบับ

1.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามไปประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อหาค่าสถิติต่าง ๆ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

1.6 สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้สำเร็จการศึกษาศึกษา จากการศึกษาสถานภาพทั่วไปของไปของผู้สำเร็จการศึกษาศึกษา ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามแบบสอบถาม พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษาศึกษาที่ตอบแบบสอบถามเป็นชายมากกว่าเพศหญิง อายุของผู้สำเร็จการศึกษาศึกษาอยู่ในช่วง 30 – 45 ปี สาขาวิชาฝึกสำเร็จส่วนใหญ่เป็นพาณิชยกรรม และส่วนน้อยที่สุดเป็นสาขาวิชาศิลปกรรม อาชีพ

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบผลการศึกษาวชิระยะสั้นของผู้สำเร็จการศึกษาวชิระยะสั้นจากโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก)

1) การติดตามผล การศึกษาวชิระยะสั้นของผู้จบการศึกษาจากโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) ในภาพรวมและรายด้านพบว่า ผู้จบการศึกษาเห็นด้วยหรือมีความพึงพอใจในการดำเนินการของสถานศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2) การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของ ของผู้จบการศึกษาจากโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) ที่มีต่อองค์ประกอบของการติดตามผล พบว่าผู้จบการศึกษา จากโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) มีความเห็นด้วยหรือความพึงพอใจ ในการดำเนินการของสถานศึกษา เมื่อจำแนกตามเพศ อายุ และสาขาวิชาที่จบการศึกษา ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ของผู้สำเร็จ การศึกษาวิชาชีพพระยะสัน จากโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก)

พบว่าผู้สำเร็จ การศึกษามีความต้องการให้ปรับหลักสูตรให้ทันสมัยอยู่ตลอดเวลา เนื้อหาการเรียนการสอนมีเพียงพอต่อการทำงานเหมาะสมกับการนำไปประกอบอาชีพและ ประกอบอาชีพเสริมได้ ควรมีการเพิ่มวิชาต่าง ๆ ให้หลากหลายมากขึ้น สถานประกอบการต้องการ ผู้ชำนาญที่มีประสบการณ์และทุกห้องเรียนควรเตรียมเครื่องปรับอากาศ

2. อภิปรายผล

จากการวิจัยการติดตามผลการศึกษาวิชาชีพพระยะสันของผู้จบการศึกษาจาก โรงเรียนฝึก อาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) โดยสอบถามจากผู้จบการศึกษาหลักสูตรพระยะสันในรุ่นที่ 3 ปี การศึกษา 2549 สามารถอภิปรายผลโดยภาพรวมตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ดังนี้

ตอนที่ 1 การติดตามผลการศึกษาวิชาชีพพระยะสันของผู้จบการศึกษาจากโรงเรียนฝึก อาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) ในภาพรวมและรายด้านพบว่า ผู้จบการศึกษาเห็นด้วยหรือมีความ พึงพอใจในการดำเนินการของสถานศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งตรงกับผลการวิจัยของ ดนัย สุชีพนันท์ (2538 : อ่างในทัศนีย์ สิ้นสุวรรณ 2544:19) ศึกษาวิจัยเรื่อง การติดตามผู้สำเร็จ การศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการ โรงแรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษาเห็นด้วยกับข้อคำถามเกี่ยวกับหลักสูตร รในด้านจุดมุ่งหมายในระดับมาก กุลบุญจักษ์ ดีเอื้อได้ทำวิจัย เรื่องการบริการวิชาชีพแก่ชุมชนของวิทยาลัยการอาชีพในจังหวัดสุรินทร์ พบว่าชุมชนมีความพึงพอใจต่อการบริการวิชาชีพของวิทยาลัยการอาชีพในจังหวัดสุรินทร์ ใน ระดับมาก ทัศนีย์ สิ้นสุวรรณ และคณะ ได้ทำการวิจัยเรื่องการติดตามบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ประจำปีการศึกษา 2541 พบว่าความรู้ และประสบการณ์ที่ได้รับ การนำไปใช้ประโยชน์และความเหมาะสมกับ การปฏิบัติงานในระดับ มาก บังอร โพธิ์นิ่มแดง ได้ทำการวิจัย เรื่อง การติดตามผลการฝึกอบรมวิชาชีพพระยะสัน หลักสูตร เครื่องหอม ของชำร่วย ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พบว่า ผู้ผ่านการฝึกอบรมวิชาชีพพระยะสัน หลักสูตรเครื่องหอม ของชำร่วย ได้นำความรู้ และทักษะ ในการทำ เครื่องหอม ของชำร่วยไปใช้ในการปฏิบัติงานในระดับมาก ชมพูนุช จาริบุรณภาพ ได้ทำวิจัยเรื่อง การติดตามผลผู้จบหลักสูตร วิชาอาชีพพระยะสัน ของมหาวิทยาลัยศิลปากร พบว่า การนำความรู้ไปใช้เพื่อเป็นพื้นฐานในการ

ดำรงชีวิต ของผู้จบหลักสูตรวิชาอาชีพพระยะสั้น หลักสูตร 30 ชั่วโมง โดยภาพรวมและรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมาก เช่นกัน จึงสะท้อนให้เห็นว่าผู้จบการศึกษามีความคิดเห็นหรือความพึงพอใจต่อการดำเนินการของสถานศึกษาในภาพรวมคล้ายกัน

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของ ของผู้จบการศึกษา จากโรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) ที่มีต่อองค์ประกอบของการติดตามผล พบว่าผู้จบการศึกษาจากโรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) มีความเห็นหรือความพึงพอใจ ในการดำเนินการของสถานศึกษาในภาพรวมไม่แตกต่างกันทั้งด้านอายุ เพศ และสาขาวิชาที่จบการศึกษา ซึ่งแตกต่างจาก ผลการวิจัยของ ขวัญสุดา เข็มทอง (2546) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องการนำความรู้จากหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นไปใช้ กรณีศึกษา ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนอำเภอพระนครศรีอยุธยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรจน์ พบว่า นักศึกษาที่มีอายุต่างกันมีการนำความรู้ไปใช้โดยรวมแตกต่างกัน

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะด้านการนำผลการวิจัยไปใช้

3.1.1 จากผลการวิจัย ประเด็นที่ทาง โรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) ควรนำมาพิจารณาเพื่อวางแผน ได้แก่ การฝึกประสบการณ์ระหว่างเรียนซึ่งควรมีการฝึกงานในสถานที่จริงเพื่อให้ผู้จบการศึกษามีทักษะและความชำนาญและสามารถนำความรู้และทักษะดังกล่าวไปใช้ในการประกอบอาชีพได้ ซึ่งตรงที่ต้องการของตลาดแรงงาน

3.1.2 ควรพิจารณาในเรื่องการจัดบรรยากาศของการเรียนการสอนให้เอื้อต่อการจัดการศึกษา เนื่องจากโรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) มีอาคารเรียนที่เบ ใกล้เคียงด่วน มีต้นไม้น้อย ทำให้อากาศโดยรวมร้อนมาก ดังนั้นทาง โรงเรียนควรคิดเครื่องปรับอากาศทุกห้องเรียน

3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

3.2.1 ควรติดตามผลผู้จบการศึกษาวินชีพระยะสั้นของผู้จบการศึกษาจาก โรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) ตลอดปีการศึกษา

3.2.2 ควรวิเคราะห์ความต้องการของตลาดแรงงาน สถานประกอบการ ที่มีผลกระทบต่อผู้จบการศึกษาโดยตรง

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน การเข้าสู่ระบบการพัฒนาฝีมือแรงงาน กรณีศึกษาผู้เข้ารับการฝึก
 ฝน สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานกลาง ปี 2537, 2537
- กอบสุข อัทถิ (2543) การติดตามผลการนำความรู้ไปใช้ของผู้ผ่านการอบรมหลักสูตรวิชาชีพ
 ระยะสั้นจากวิทยาลัยสารพัดช่าง วิทยานิพนธ์ (ศษ.ม.) มหาวิทยาลัยศิลปกร
 การกำกับติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน ประมวลสาระชุดวิชาประสบการณ์วิชาชีพ
 ประกาศนียบัตรบัณฑิตทางการบริหารการศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 1
 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช 2546.
- การวิจัย จาก http://www.sobkroo.com/r_1.htm สืบค้นเมื่อ 15 เมษายน 2550
- การวิจัยทางการบริหารการศึกษา ประมวลสาระชุดวิชา การวิจัยทางการบริหารการศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 5
 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช 2547
- การสุ่มตัวอย่างเพื่อการวิจัย จาก <http://web.udru.ac.th/~sutad18/new2/08.html> สืบค้นเมื่อ
 28 ธันวาคม 2549
- กุลธนะจักษ์ ดีเอื้อ (2542) “การบริการวิชาชีพแก่ชุมชนของวิทยาลัยการอาชีพในจังหวัดสุรินทร์”
 วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาบริหารการศึกษา สาขาวิชา
 ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- ขวัญสุดา เข้มทอง (2546) การนำความรู้จากหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นไปใช้ กรณีศึกษา
 ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนอำเภอพระนครศรีอยุธยา สารนิพนธ์ ศ.ม.(เศรษฐศาสตร์
 การศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรจน์
- จำลอง นักพื่อน การติดตามผลโคลงการฝึกอบรมเตรียมผู้บริหารการศึกษา หลักสูตรศึกษาธิการ
 จังหวัด สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ 2533-2537 กระทรวงศึกษาธิการ, 2537
- จำสิบเอกกฤษณ์ จินประษา (2548) การศึกษาความต้องการการฝึกอบรมวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น
 ของผู้ต้องขังเรือนจำกลางชลบุรี วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการ
 บริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์
- ชมพูนุช จารีบูรณภาพ (2547) การติดตามผลผู้จบหลักสูตรวิชาอาชีพระยะสั้น กรณีศึกษา
 ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม สาขาวิชา
 การศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษาต่อเนื่อง วิทยานิพนธ์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
 ศิลปกร

- ชาญ สวัสดิ์สาส์ (2539) คู่มือฝึกอบรมมืออาชีพ : การจัดดำเนินการฝึกอบรมอย่างมี
ประสิทธิผล กรุงเทพมหานคร สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน สำนักงาน ก.พ.
ไตรรัตน์ โสดพลากรณ์ การบริการการฝึกอบรม เอกสารการสอนชุดวิชาการพัฒนา
ทรัพยากรมนุษย์ในองค์กร หน่วยที่ 9 พิมพ์ครั้งที่ 5 นนทบุรี : สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช, 2537.
- ทัศนีย์ ลิ้มสุวรรณและคณะ (2544) รายงานการวิจัยสถาบัน เรื่องการติดตามบัณฑิต
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช
- ทิพาพรรณ ไทยมี (2547) การติดตามผลผู้สำเร็จการฝึกอาชีพของศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงาน จังหวัด
ฉะเชิงเทรา การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช
- บงอร โพธิ์นิ่มแดง (2544) การติดตามผลการฝึกอบรมวิชาชีพพระยะสัน หลักสูตรเครื่องหอม
ของชำร่วย ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยานิพนธ์ สาขาบริหารอาชีพและ
เทคนิคศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
- บุญธรรม กิจปรีดาวิสุทธิ เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย
กรุงเทพมหานคร ดีแอนบี พลับปลิขซึ่ง , 2537
- เพ็ญประภา หวานคำ (2542) การติดตามผลการฝึกอบรมวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น
วิชานวดแผนไทย จัดโดยศูนย์พัฒนาสมรรถภาพคนตาบอด จังหวัดนนทบุรี
วิทยานิพนธ์ (ศษ.ม. (การศึกษาเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์)) มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- ไพบูรณ์ คณะพรพรรคและคณะ (2544) รายงานการวิจัยเรื่อง การติดตามบัณฑิต
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช สาขาวิชานิตศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช
- ว่าที่ ร.ต. สุรพงษ์ วรรณโกฏ (2543) การประกอบอาชีพอิสระของผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตร
วิชาชีพพระยะสัน วิทยาลัยสารพัดช่างลำปาง กรณีศึกษาอาชีพตัวอย่าง ศึกษาศาสตร์
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- สมมาศ สมบัติดี (2545) การติดตามผลการอบรมหลักสูตรระยะสั้นผู้เข้ารับใบอนุญาตเป็น
ผู้ขับรถบรรทุกประเภทที่ 2 ตามพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. 2522
ศิลปะศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัย
ราชภัฏธนบุรี

สันทัด สินธุ์พันธุ์ประทุม (2548) การวิจัยติดตามผลการพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาของหน่วยงานเครือข่ายและบุคคลเครือข่าย สถาบันพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา

สุโท เจริญสุข เทคนิคเบื้องต้นในการแนะนำให้คำปรึกษาและจิตบำบัด กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2521

สุรเกียรติ์ ยอดวิเศษ (2539) การประกอบอาชีพอิสระของผู้สำเร็จการศึกษาวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้นจากวิทยาลัยสารพัดช่างเชียงใหม่ ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษานอกระบบ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

แบบสอบถามการวิจัย

เรื่อง การติดตามผลการศึกษาวิชาชีพพระยะสันของผู้จบการศึกษาจากโรงเรียนฝึกออาชีพ
กรุงเทพมหานคร (บางรัก)

คำชี้แจง

1) แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการนำความรู้ และ
ประสบการณ์ของผู้สำเร็จการศึกษา วิชาชีพพระยะสันที่ได้รับจากโรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร
(บางรัก)

2) ประชากรเป้าหมายที่จะศึกษาคือผู้สำเร็จการศึกษา วิชาชีพพระยะสันที่จบจาก
โรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก)

3) แบบสอบถามฉบับนี้มีจำนวน 3 ตอน มีจำนวน 10 หน้า

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป สถานะภาพของผู้สำเร็จการฝึกออาชีพประกอบด้วยคำถาม
เกี่ยวกับสภาพทั่วไป ของผู้สำเร็จการฝึกออาชีพ ได้แก่ เพศ อายุ ตำแหน่ง และลักษณะงาน รายได้
ภูมิลำเนา

ตอนที่ 2 ความรู้และประสบการณ์ของผู้สำเร็จการฝึกออาชีพ ได้แก่ คุณค่าและ
ประโยชน์ของชุดวิชาในหลักสูตร ระดับความรู้ ความสามารถ และทักษะที่ได้รับ การนำความรู้ไป
ใช้ประโยชน์ และนำไปพัฒนาวิชาชีพและคุณลักษณะของผู้สำเร็จการฝึกออาชีพที่หน่วยงานต้องการ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อหลักสูตร ระยะเวลาที่ศึกษา ผู้สอน
วัสดุอุปกรณ์ เอกสารประกอบ ฯลฯ

ขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้

นางจุชญา มนเพ่งพิณีจ

นักศึกษาปริญญาโท สาขาศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () ที่อยู่หน้าข้อความซึ่งตรงกับความเป็นจริงของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ () ชาย () หญิง
2. อายุ () ต่ำกว่า 30 ปี () 30–45 ปี () มากกว่า 45 ปี
3. สาขาวิชาที่ท่านสำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก)

() วิชาพาณิชยกรรม	() วิชาอุตสาหกรรม
() วิชาคหกรรม	() วิชาศิลปกรรม
4. ลักษณะอาชีพหลังจบการศึกษาจากโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร(บางรัก)

() งานราชการหรือรัฐวิสาหกิจ	() งานเอกชน
() ธุรกิจส่วนตัว	() ว่างาน
() อื่น (โปรดระบุ).....	
5. ระยะเวลาในการเข้าสู่อาชีพหลังจบการฝึกอบรม

() ได้งานทันทีหลังจบการศึกษา	() ได้งานทำภายในระยะเวลา 1 ปี
() ได้งานทำภายในระยะเวลา 2 ปี	() ได้งานทำภายในระยะเวลา 3 ปี
() มีงานทำอยู่แล้ว	() ประกอบอาชีพอิสระ
() กำลังศึกษาอยู่	() ว่างาน
() ตกงาน	() ยังไม่สามารถหางานได้

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้และประสบการณ์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ได้แก่ คุณค่าและประโยชน์ของชุดวิชาในหลักสูตร ระดับความรู้ ความสามารถ และทักษะที่ได้รับ การนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ และนำไปพัฒนาวิชาชีพคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่หน่วยงานต้องการ

เกณฑ์การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้เกณฑ์วิเคราะห์ข้อมูลซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

5	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด/พึงพอใจมากที่สุด
4	หมายถึง	เห็นด้วยมาก/พึงพอใจมาก
3	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง/พึงพอใจปานกลาง
2	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย/พึงพอใจน้อย
1	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด/พึงพอใจน้อยที่สุด

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับเกี่ยวกับความรู้และประสบการณ์ของท่านมากที่สุด

ตัวอย่าง

รายละเอียด	ระดับความคิดเห็น/ระดับความพึงพอใจ					สำหรับ ผู้วิจัย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
โรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) มีขนาดพื้นที่ใหญ่มาก				✓		

จากตัวอย่าง : หมายความว่าท่านมีระดับความคิดเห็นว่า โรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร(บางรัก) มีขนาดพื้นที่ใหญ่มากอยู่ในระดับน้อย จึงทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องแสดงความคิดเห็นในระดับน้อย

องค์ประกอบของ การติดตามผลการจัดการศึกษา	ระดับความคิดเห็น ระดับความพึงพอใจ					สำหรับ ผู้วิจัย
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ท่านมีความคิดเห็นต่อ หลักสูตรที่ท่านได้ผ่านการศึกษาอบรม จากโรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) อย่างไร						
1. เนื้อหามีความทันสมัย						
2. หลักสูตรเป็นที่ความต้องการของ ตลาดแรงงาน						
3. เนื้อหาการเรียนการสอนและการ ฝึกอชีพเพียงพอต่อการทำงาน						
4. กิจกรรมเสริมหลักสูตรมีการ แทรกจริยธรรมใน การทำงาน						
5. หลักสูตรมีความเหมาะสมกับ ระยะเวลาการฝึกอบรม						
6. หลักสูตรการเรียนการสอนมีความ หลากหลายในเนื้อหาสาระวิชา						
7. หลักสูตรมีความสอดคล้องกับ ความต้องการของตลาดแรงงาน						
8. หลักสูตรมีความเหมาะสมกับ สภาพท้องถิ่น						
9. หลักสูตรสามารถนำไปพัฒนางาน ที่ทำได้						
10. หลักสูตรสามารถนำความรู้ที่ได้ ไป ใช้ในชีวิตประจำวันได้						

องค์ประกอบของ การติดตามผลการจัดการศึกษา	ระดับความคิดเห็น ระดับความพึงพอใจ					สำหรับ ผู้วิจัย
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
ด้านความรู้ความสามารถจากการฝึกอบรม ท่านมีความคิดเห็นต่อความรู้ ความสามารถที่ท่านได้ผ่านการศึกษ อบรมจากโรงเรียนฝึกออาชีพ กรุงเทพมหานคร(บางรัก)อย่างไร						
11. ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไป ประกอบอาชีพได้						
12. ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปปรับ ใช้กับชีวิตประจำวันได้อย่าง เหมาะสม						
13. ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไป ประยุกต์ ใช้กับการปฏิบัติงาน						
14. ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปใช้ใน การวางแผนและจัดระบบดา ทำงานได้						
15. ความรู้ที่ได้รับสามารถศึกษาค้นคว้า เพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาวิชาชีพ ได้						
16. ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปใช้กับ เทคโนโลยีสมัยใหม่						
17. ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปใช้ ตรวจสอบและประเมินผลงาน						
18. ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปใช้ ในการมีมนุษยสัมพันธ์กับผู้อื่น						
19. ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปใช้ สามารถปรับตัวเข้ากับสภาวะการณ ได้						
20. ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปใช้ สร้างจรรยาบรรณในวิชาชีพ						

องค์ประกอบของ การติดตามผลการจัดการศึกษา	ระดับความคิดเห็น/ระดับความพึงพอใจ					สำหรับ ผู้วิจัย
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
<p>ด้านการฝึกอาชีพและประสบการณ์ ระหว่างเรียน</p> <p>ท่านมีความคิดเห็นต่อการฝึกอบรม และประสบการณ์ระหว่างเรียน ที่ท่านได้ จากโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) อย่างไร</p> <p>21. การฝึกอบรมและประสบการณ์ ระหว่างเรียน เพียงพอต่อกา ร ปฏิบัติงาน</p>						
<p>22. การฝึกอบรมและประสบการณ์ ระหว่างเรียนต้องอบรมเพิ่มเติม ภายหลัง</p>						
<p>23. การฝึกอบรมและประสบการณ์ ระหว่างเรียนหน่วยงานมีการ อบรมเพิ่มเติมให้ในสถาน ประกอบการ</p>						
<p>24. การฝึกอบรมและประสบการณ์ ระหว่างเรียนสามารถนำไป ประยุกต์ใช้กับการปฏิบัติงานได้</p>						
<p>25. การฝึกอบรมและประสบการณ์ ระหว่างเรียนสามารถนำไป แก้ปัญหาและพัฒนาวิชาชีพได้</p>						
<p>26. การฝึกอบรมและประสบการณ์ ระหว่างเรียนในเรื่องการนำ เทคโนโลยีมาช่วยในการทำงาน</p>						
<p>27. การฝึกอบรมและประสบการณ์ ระหว่างเรียนนำมาวางแผนและจัด ระบบงานได้</p>						

องค์ประกอบของ การติดตามผลการจัดการศึกษา	ระดับความคิดเห็น ระดับความพึงพอใจ					สำหรับ ผู้วิจัย
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
28. การฝึกอบรมและประสบการณ์ ระหว่างเรียนมีการนำความรู้เรื่อง ความปลอดภัยมาใช้						
29. การฝึกอบรมและประสบการณ์ ระหว่างเรียนช่วยให้มีอาชีพที่ มั่นคง						
30. ประสบการณ์ที่ได้รับเป็นพื้นฐาน ในการพัฒนางานที่ทำ						
ด้านการนำความรู้ไปใช้ในการประกอบ อาชีพ ท่านมีความคิดเห็นต่อการการนำ ความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพที่ท่าน ได้จากโรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) อย่างไร						
31. ความรู้ที่ได้ทำให้มีอาชีพที่มั่นคง						
32. ความรู้เรื่องความปลอดภัย นำไปใช้ในการทำงานได้						
33. ความรู้ที่ได้รับเป็นพื้นฐานในการ พัฒนาวิชาชีพ						
34. ความรู้และทักษะที่ได้รับตรงกับ งาน						
35. ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปใช้ แก้ปัญหาในการทำงานร่วมกับ ผู้อื่นได้						
36. ความรู้ที่ได้ตรงกับอาชีพที่ทำ						
37. ความรู้ที่ได้เหมาะสมกับ สภาพการณ์ปัจจุบัน						
38. ความรู้ เรื่องความปลอดภัย นำไปใช้ในการปฏิบัติงานได้						

องค์ประกอบของ การติดตามผลการจัดการศึกษา	ระดับความคิดเห็น ระดับความพึงพอใจ					สำหรับ ผู้วิจัย
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
39. ความรู้ที่ได้มีความทันสมัย						
40. ความรู้ที่ได้รับเป็นพื้นฐานในการทำงาน						
ด้านการนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพ ท่านมีความคิดเห็นต่อการนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพที่ท่านได้จากโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) อย่างไร การประยุกต์สิ่งที่เรียนไปใช้กับการ						
41. ประยุกต์สิ่งที่เรียนไปใช้กับการปฏิบัติงาน						
42. ความรู้ที่ได้ทำให้มีอาชีพที่มั่นคง						
43. การนำไปแก้ปัญหาและพัฒนาวิชาชีพ						
44. การใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการปฏิบัติงาน						
45. การมีมนุษยสัมพันธ์กับผู้อื่น						
46. การได้รับความรู้และประสบการณ์ไปประกอบวิชาชีพ						
47. การได้ประกอบอาชีพที่มั่นคง						
48. การได้รับความรู้และประสบการณ์เรื่องความปลอดภัยไปใช้ในการทำงาน						
49. การความรู้ และประสบการณ์ที่ได้รับเป็นพื้นฐานในการทำงาน						

องค์ประกอบของ การติดตามผลการจัดการศึกษา	ระดับความคิดเห็น ระดับความพึงพอใจ					สำหรับ ผู้วิจัย
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
50. การมีความรู้และทักษะที่ได้รับ ตรงกับงาน						
ด้านความพึงพอใจของผู้ประกอบการ ท่านคิดเห็นว่านายจ้าง / หรือ ผู้ประกอบการ / ผู้ร่วมงาน มีความพึง พอใจต่อการปฏิบัติงานของท่านมากน้อย เพียงใด						
51. ความรู้ความสา มารถในการ ปฏิบัติงาน						
52. การปรับตัวเข้ากับเพื่อนร่วมงาน ได้ดี						
53. สามารถเรียนรู้งานได้เร็วและ สามารถปรับตัวได้ดีในการ ปฏิบัติงาน						
54. การมีจรรยาบรรณในการประกอบ วิชาชีพ						
55. ความสามารถในการประยุกต์สิ่งที่ เรียนไปใช้กับการปฏิบัติงานได้						
56. การตรงต่อเวลาและการปฏิบัติงาน ทันกับเวลาที่กำหนด						
57. การยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น						
58. ความกระตือรือร้นในการศึกษา ค้นคว้า						
59. ความซื่อสัตย์ในการปฏิบัติงาน						
60. ความรับผิดชอบในหน้าที่และ ภารกิจที่ได้รับมอบหมาย						

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขการศึกษาวิชาชีพพระยะสั้นของผู้จบการศึกษาจาก
โรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก)

1. ในทัศนะของท่านคิดว่าโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร(บางรัก) ควรมีการปรับปรุง
หลักสูตรการเรียนการสอนของโรงเรียนอย่างไร

.....

.....

2. ในทัศนะของท่านคิดว่า ความรู้ความสามารถของผู้จบศึกษาจากโรงเรียนฝึกอาชีพ
กรุงเทพมหานคร(บางรัก) เป็นอย่างไรควรปรับปรุงอย่างไร

.....

.....

3. ในทัศนะของท่านคิดว่า การฝึกอบรมและประสบการณ์ระหว่างเรียนที่ได้รับจากโรงเรียนฝึก
อาชีพกรุงเทพมหานคร(บางรัก) เหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

4. ในทัศนะของท่านคิดว่า การนำความรู้ที่ทักษะไปใช้ในการประกอบอาชีพ ของผู้จบการศึกษา
จากโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร(บางรัก) เป็นอย่างไร

.....

.....

5. ในทัศนะของท่านมีความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนฝึกอาชีพ
กรุงเทพมหานคร(บางรัก) อย่างไร

.....

.....

6. ในทัศนะของท่านคิดว่า แหล่งอาชีพมีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของผู้จบการศึกษาเป็น
อย่างไร

.....

.....

7. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

(ขอขอบคุณทุกท่านที่อนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม)

ภาคผนวก ข

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

1. ชื่อ นายสมพงษ์ ทดแทนคุณ
 สถานที่ทำงาน โรงเรียนฝึกอາซิฟกรุงเทพมหานคร (บางรัก)
 วุฒิการศึกษา ประกาศนียบัตรบัณฑิต(การบริหารการศึกษา) มหาวิทยาลัย
 ราชภัฏพระนคร
 ประสบการณ์หรือความชำนาญ ปัจจุบันดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการระดับ 8 โรงเรียนฝึกอาซิฟ
 กรุงเทพมหานคร (บางรัก)
2. ชื่อ นางจันทนา สินธพชนบุตร
 สถานที่ทำงาน โรงเรียนฝึกอาซิฟกรุงเทพมหานคร (บางรัก)
 วุฒิการศึกษา ครุศาสตร์มหาบัณฑิต(การบริหารการศึกษา) มหาวิทยาลัย
 ราชภัฏสวนดุสิต
 ประสบการณ์หรือความชำนาญ ทำหน้าที่เกี่ยวกับการกำกับดูแลการออกประกาศนียบัตรและ
 การติดตามผลการศึกษานักศึกษาที่จบหลักสูตรระยะสั้น
 จากโรงเรียนฝึกอาซิฟกรุงเทพมหานคร (บางรัก)
3. ชื่อ นางสาวสุรี ใจกล้า
 สถานที่ทำงาน ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารการศึกษา 6 ฝ่ายการศึกษา
 สำนักงานเขตบางขุนเทียน
 วุฒิการศึกษา ศีษาศาสตร์มหาบัณฑิต (เอกวัดผลการศึกษา) มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
 ประสบการณ์หรือความชำนาญ ทำหน้าที่กำกับดูแลเกี่ยวกับการศึกษาของสำนักงานเขต
 บางขุนเทียนส่วนของการวัดผลประเมินผล หลักสูตร
 การศึกษา

ค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์

(Index of item objective congruence : IOC)

หัวข้อ : การติดตามผลการศึกษาวิชาชีพระยะสั้นของผู้จบการศึกษา

จากโรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก)

องค์ประกอบของ การติดตามผลการจัดการศึกษา	ผู้เชี่ยวชาญ			ดัชนีความ สอดคล้อง (IOC)
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ท่านมีความคิดเห็นต่อหลักสูตรที่ท่านได้ผ่าน การศึกษาบรมจากโรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพ มหานคร (บางรัก) อย่างไร				
1. เนื้อหาที่มีความทันสมัย	1	1	1	1.00
2. หลักสูตรเป็นที่ความต้องการของตลาดแรงงาน	1	1	1	1.00
3. เนื้อหาเพียงพอต่อการทำงาน	1	1	1	1.00
4. หลักสูตรมีการแทรกจริยธรรมใน การทำงาน	1	1	1	1.00
5. หลักสูตรมีความเหมาะสมกับระยะเวลาการฝึกอบรม	1	1	1	1.00
6. หลักสูตรการเรียนการสอนมีความหลากหลาย	1	1	1	1.00
7. หลักสูตรมีการฝึกปฏิบัติจริง	1	1	1	1.00
8. หลักสูตรมีความเหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น	1	1	1	1.00
9. หลักสูตรสามารถนำไปพัฒนางานที่ทำได้	1	1	1	1.00
10. หลักสูตรสามารถนำความรู้ที่ได้ไป ใช้ในชีวิต ประจำวันได้	1	1	1	1.00
ด้านความรู้ความสามารถจากการฝึกอบรม ท่านมีความคิดเห็นต่อความรู้ความสามารถ ที่ท่าน ได้ผ่านการศึกษาบรมจากโรงเรียนฝึกออาชีพ กรุงเทพมหานคร (บางรัก) อย่างไร				
11. ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปประกอบอาชีพได้	1	1	1	1.00
12. ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปปรับใช้กับชีวิตประจำวัน	1	1	1	1.00

องค์ประกอบของ การติดตามผลการจัดการศึกษา	ผู้เชี่ยวชาญ			ดัชนีความ สอดคล้อง (IOC)
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
13. ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปประยุกต์ ใช้กับการ ปฏิบัติงาน	1	1	1	1.00
14. ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปใช้ใน การวางแผนและ จัดระบบการทำงานได้	1	1	1	1.00
15. ความรู้ที่ได้รับสามารถศึกษาค้นคว้าเพื่อแก้ปัญหาและ พัฒนาวิชาชีพได้	1	1	1	1.00
16. ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปใช้กับ เทคโนโลยีสมัยใหม่	1	1	1	1.00
17. ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปใช้ตรวจสอบและ ประเมินผลงาน	1	1	1	1.00
18. ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปใช้ ในการมีมนุษย์สัมพันธ์ กับผู้อื่น	1	1	1	1.00
19. ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปใช้ สามารถปรับตัวเข้ากับ สถานการณ์ได้	1	1	1	1.00
20. ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปใช้ สร้างจรรยาบรรณใน วิชาชีพ	1	1	1	1.00
ด้านการฝึกอาชีพและประสบการณ์ระหว่างเรียน ท่านมีความคิดเห็นต่อการฝึกอบรมและ ประสบการณ์ระหว่างเรียน ที่ท่านได้จากโรงเรียนฝึกอาชีพ กรุงเทพมหานคร (บางรัก) อย่างไร				
21. การฝึกอบรมและประสบการณ์ ระหว่างเรียน เพียงพอ ต่อการปฏิบัติงาน	1	1	1	1.00
22. การฝึกอบรมและประสบการณ์ระหว่างเรียนต้องอบรม เพิ่มเติมภายหลัง	1	1	1	1.00
23. การฝึกอบรมและประสบการณ์ระหว่างเรียนหน่วยงาน มีการอบรมเพิ่มเติมให้ในสถานประกอบการ	1	1	1	1.00

องค์ประกอบของ การติดตามผลการจัดการศึกษา	ผู้เชี่ยวชาญ			ดัชนีความ สอดคล้อง (IOC)
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
24. การฝึกอบรมและประสบการณ์ระหว่างเรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการปฏิบัติงานได้	1	1	1	1.00
25. การฝึกอบรมและประสบการณ์ระหว่างเรียนสามารถนำไปแก้ปัญหาและพัฒนาวิชาชีพได้	1	1	1	1.00
26. การฝึกอบรมและประสบการณ์ระหว่างเรียนในเรื่องการนำเทคโนโลยีมาช่วยในการทำงาน	1	1	1	1.00
27. การฝึกอบรมและประสบการณ์ระหว่างเรียนนำมาวางแผนและจัดระบบงานได้	1	1	1	1.00
28. การฝึกอบรมและประสบการณ์ระหว่างเรียนมีการนำความรู้เรื่องความปลอดภัยมาใช้	1	1	1	1.00
29. การฝึกอบรมและประสบการณ์ระหว่างเรียนช่วยให้อาชีพที่มั่นคง	1	1	1	1.00
30. ประสบการณ์ที่ได้รับเป็นพื้นฐานในการพัฒนางานที่ทำ	1	1	1	1.00
ด้านการนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพ				
ท่านมีความคิดเห็นต่อการการนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพที่ท่านได้จากโรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) อย่างไร				
31. ความรู้ที่ได้ทำให้มีอาชีพที่มั่นคง	1	1	1	1.00
32. ความรู้เรื่องความปลอดภัยนำไปใช้ในการทำงานได้	1	1	1	1.00
33. ความรู้ที่ได้รับเป็นพื้นฐานในการพัฒนาวิชาชีพ	1	1	1	1.00
34. ความรู้และทักษะที่ได้รับตรงกับงาน	1	1	1	1.00
35. ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปใช้แก้ปัญหาในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้	1	1	1	1.00
36. ความรู้ที่ได้ตรงกับอาชีพที่ทำ	1	1	1	1.00
37. ความรู้ที่ได้มีความทันสมัย	1	1	1	1.00
38. ความรู้ที่ได้รับเป็นพื้นฐานในการทำงาน	1	1	1	1.00

39. ความรู้ที่ได้มีความทันสมัย	1	1	1	1.00
40. ความรู้ที่ได้รับเป็นพื้นฐานในการทำงานงาน	1	1	1	1.00
ด้านความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการศึกษาของสถานศึกษา				
ท่านมีความคิดเห็นต่อความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) อย่างไร				
41. การประยุกต์สิ่งที่เรียนไปใช้กับการปฏิบัติงาน	1	1	1	1.00
42. การนำมาวางแผนและจัดระบบงานในการประกอบอาชีพ	1	1	1	1.00
43. การนำไปแก้ปัญหาและพัฒนาวิชาชีพ	1	1	1	1.00
44. การใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการปฏิบัติงาน	1	1	1	1.00
45. การมีมนุษยสัมพันธ์กับผู้อื่น	1	1	1	1.00
46. การได้รับความรู้และประสบการณ์ไปประกอบวิชาชีพ	1	1	1	1.00
47. การได้ประกอบอาชีพที่มั่นคง				
48. การได้รับความรู้และประสบการณ์เรื่องความปลอดภัยไปใช้ในการทำงาน	1	0	1	0.67
49. การความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับเป็นพื้นฐานในการทำงาน	1	1	1	1.00
50. การมีความรู้และทักษะที่ได้รับตรงกับงาน	1	1	1	1.00
ด้านความพึงพอใจของผู้ประกอบการ				
ท่านคิดเห็นว่านายจ้าง / หรือผู้ประกอบการ / ผู้ร่วมงาน มีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของท่านมากน้อยเพียงใด				
51. ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน	1	1	1	1.00
52. การปรับตัวเข้ากับเพื่อนร่วมงานได้ดี	0	1	1	0.67
53. สามารถเรียนรู้งานได้เร็วและสามารถปรับตัวได้ดีในการปฏิบัติงาน	1	1	1	1.00
54. การมีจรรยาบรรณในการประกอบวิชาชีพ	1	1	1	1.00
55. ความสามารถในการประยุกต์สิ่งที่เรียนไปใช้กับการปฏิบัติงานได้	1	1	1	1.00

56. การตรงต่อเวลาและการปฏิบัติงานทันกับเวลาที่กำหนด	1	1	1	1.00
57. การยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น	1	1	1	1.00
58. ความกระตือรือร้นในการศึกษาค้นคว้า	1	1	1	1.00
59. ความซื่อสัตย์ในการปฏิบัติงาน	1	1	1	1.00
60. ความรับผิดชอบในหน้าที่และภารกิจที่ได้รับมอบหมาย	1	1	1	1.00
ค่าเฉลี่ย IOC = 0.98				

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นางคุณุชญา มนเพ่งพินิจ
วัน เดือน ปีเกิด	1 สิงหาคม 2515
สถานที่เกิด	อำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาท
ประวัติการศึกษา	วท.บ (วิทยาการคอมพิวเตอร์) สถาบันราชภัฏธนบุรี พ.ศ. 2539
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนฝักอ่าชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) สำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานคร
ตำแหน่ง	อาจารย์ 2 ระดับ 6 สอนวิชาคอมพิวเตอร์ โรงเรียนฝักอ่าชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก)